

СЛОВО ПРОТИВ БЕЗБОЖНИТЕ НИХЕЛИСТИ.
РАКОПИС. МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК. 1899 ГОД,
35 ЛИСТА. 28X16,5 (СВОИНА НА ИНСТИТУ-
ТОТ ЗА МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК - С К О П Ј Е)

Задание

матъ таи тѣтрахъ въ стѣ.

поддержаны въ градинѣ стойлкотѣ

Новокрѣпкій въ с. Вытока усадьба доль

1899. февраля 18.

Задание

на монаха Пантелеймона

Свѣта прѣдѣлъ прѣстѣлъ седицѣ
и си прѣстѣлъ толка отъ Ефреимъ дѣлано
и стоянко

К.Бел. 26: 2

ОГЛАВЛЕНІЕ КОСТРОДА
ИЗРАБОТЕНИЕ СЛОВЪ...

1. СЛОВО ПРОТИВЪ БЪДОЖЕНИЯ НЕХІСТИ
2. Царя градъ ѿ кога се нарече царыград
3. пѣтъ светлии блажкіи исторіиникъ...
4. икої казаха перви пътъ христоса воскрес
5. Первая въ-ра Неделя ѿ създаніетъ на Тома
6. третя Неделя за Мироносиците...
7. Неделя раслабленіи... 38-я ѿ здравїе Іисуса
8. тон чепапослѣ Иисуса сось рѣка же лѣз...
9. среда преполовеніе ...
10. Жената Самарянка съводатажива ...
11. за Слпіїа бѣкъто проглѣдна изатъченъ.
12. Іисусъ се показа равень со ѿ Оца.
13. Іисусъ юесто говорилъ со Лвраама...
14. Вознесеніе то христово како Празникъ-е.
Платевенъ ли или радиистрѣ: 2 раза
15. Аплише и св. Г҃е ѿ кога се кртиха
16. Аплише укои мѣста ще страдатъ
Изгасимъ Іисусъ предъ Вознесеніето
17. На Аплише воякъ въ Видѣ се Ави
стѣнъ Ахъ.
18. Седмата тысѧ ѿ христа предадено
биде къ не ѿ числото 666.
19. СЛОВО ПЕРВО И ВТОРО Меризливит
листро или среховѣ во церкви що се
давѣ на дѣжовѣ днѣ.

20. Понедельникъ за сѣта тройца...

 21. Уставъ парата и облатко добры разсказы
 зи Церковныхъ и духовныхъ.

 22. Краупко тїн витри и спраданіе
 сїи Пантелеимона и почетката
 на монастыранихъ.

 23. Уставъ за Возвнженіе
 многолѣтка на певци тре
 и на сїеника соо вкреніи
 и Картавасіи та иѣр.

 24. Бгоспльженіето Европскю...

 25. Уставъ Тихона за Митр
 и Фарисея и Глуднаго
 сина, Нерепи, Мадолесна
 и пры святителю.

 26. Уставъ за Сретеніе Гднє
 како насчетте и чюои
 да е дні: и сюонеже вae и усы-
 рна неделя и упостыре како джес
 ј ѿраде празнико Сретеніе Гднє..

 27. Уставъ Обратеніе ѿснїа глави предъ

 28. 40: Мученици како азъ Триодор да
 сечете.

 29. Уставъ за Благовѣщеніе одѣ
 потнува и борбое ѿцаде и да
 распоги петокъ и велника събога

Дас

- и да и да самото Воскресеніе назва.
 30. Тропарь Кондратъ и Молебенъ йога.
 то се земля пресе да сече

 31 Ст҃и Димитръ Солдинскихъ много
 красно слово со многу чудеса...

 32 Слово ст҃и Георгия со съ 1078 деса
 и со съ Страданіе томъ: иза блюнь-
 ёка отъ гора загравъ монастырь
 кака се сгради...

 33. Всѧ света іліеская добра слово

 34. Житие то на Прохора Пынъскаго

 35. Младо дете упокоено..

 36. Апѣль Павелъ порачка на Тимо-
 тека до Тимофея порачаки
 да не чута друго дѣ: сїи да
 по чуваи щѣто сиово...

 37. за второто дохожданіе Христово

 38. що постыме завеники постыхъ

 39. Апѣль или Петрови постыхи..

 40. Бгородитнихъ посты.

 41. Коляднихъ посты.

 42. и едини дневни посты: За
 какво ги постимъ да знаешъ.

Бжес্তвенно слово противъ вѣрхнаго и ні-
хилистри. Братье христіанки тіа Человѣцы са-
становле нихилистіи^и ѿ чѣка и недовѣра:
учени и не дѹчени - и становле бѣзъ божин-
ци. Посланіе Тимотею: ГЛАВА 4: Е-2-34-
5-6-7. Братье будете живы и здравѣши:
бѣши то слово и имѣ исповѣдѣти проповѣ-
дьти наставляйте поучавайте съ-
время: умолѣвайте съ всакое долго-тер-
пеніе и поучавайти^и; Защѣто щѣ конде
брание римскаго. И како Человѣцы не
щасть да слышатъ здравоту истиинното ио
ученіе; но щѣ рѣси и зберѣти: Учителіи же
аскоките нихили похоти, защатоги ніи
срывы: да слышатъ здравоту и истиинното
ученіе. Но ииѣ братіе, да съдеме чиствений,
трезвений, и истиинн помазаникъ христовиши,
и вовсичко дѣти поучаваме: вѣрбении, ста-
рите, младите, гордите, сыромясите, и
слѣгати и слѣгните: да сидѣть и дѣлѣдете
цѣло мѣдений, да не повращатъ на постарите,
съ зла думъ; и иио виѣ слѣги слѣгнин, да не
повращатъ на свояте гдѣры; и во всичко да
се покажеме се вѣ помежду Человѣцы,
и промежду насъ на слѣгыте и на слѣгните.
Съ блгъ добаръ примеръ, съ крѣстосты, сми-
реніе

рече: и съ милостю съ вѣра и на дѣлѣ, илю-
бовь; та же чиста быва вѣра та, кото и макъ
постъ и Млѣка; каквото ни и примеръ, остави-
й самъ Іисусъ Христосъ: сий е єзикъ Марка глава, 7.
32-33. Ст҃р. 35. Всички градъ се бѣше собралъ на градска-
та врата. И исцѣлъ мнозына, когто страдаха
зъ ѿ сїкви болести и многи дїаволы и-
звѣя, и не ѿсправиши да говоратъ защо го
злихаха когто єшъ съмъ Христосъ. А на ут-
ренината страда многи рано, и излѣзе къ єз-
тиде въ пусто мѣсто и тамо страждаше Млѣка.
Така и запоста казва Іисусъ Христосъ на
ученицихъ Іоаннови, и на фарисеицихъ:
каго дошли да го попитатъ тъ и казвали: защо
се ніе постиме а твойте ученици не постъ?
Он говори Іисусъ Христосъ: Кѣди датъ дни и
години когато се земе єзикъ Младоженецъ,
тогава тозиже ученицихъ мой ще да постъ.
Езикъ Марка глава 7: ст. 18-19. И сами:
Вондоха Іоанновите ученици при Іисуса Христа:
и мѣ говоратъ спасителю на ставниче: за-
що ніе и фарисеите постиме а твойте
ученицихъ не постъ? Он говори Іисусъ Христосъ:
да дадатъ дни и години ще постятъ ти-
хъ тозиже; а сего можатъ съновете
свадебскій да плачутъ додека съ иници-
и Младоженецъ

ако-гкто се земе: єзикъ Младоженецъ. То-
гава ще плачутъ свадебните и сватове-
то; когато ще не зематъ мене настра-
даниe, и на смртъ тогава ще постятъ.
Мойте ученици; и когто Вергъвъ вовъ мене.
говори єзикъ Мария: глава 18: ст. 14-15.

Братие съ вѣра, съ любовь и съ надеждой, да
възлюбя въ градъ иашего, и иеса Христа сина Григорія;
когто е создалъ ибого, и землата, солнце-
то, месецъ, звезды тѣ, и ангели тѣ. Така
и да насъ ублѣщиши; съвѣтъ на правильнѣ
сѧцъ, бѣ синъ, бѣ дѣлъ стихъ; да на правиль-
нѣровѣка ибъ по образъ моемъ и подобо-
бъю моемъ, така и насъ ублѣшиши съ-
творы, и нареуе бѣ члѣвка царъ вѣкъ, и-
царъ иль всичко да: понеже члѣвъко и-
даде царъ и даде всичко що се видѣ и не видѣ,
но понеже пакъ градъ бѣ є, всичко є создано:
и ници безъ бѣ неѣ было, и некѣ дасъде;
ны сме члѣвъци съ разъмъ и имаме;
разсѣженіе: да земеме примеръ каго
цѣлы члѣвъци да расѣдеме даде
бываме както безъ сокнигъ Нижни-
стъ само земдени... братие молчани
зада земеме за дѣлъ ти ни единъ
молъ иадора примеръ: единъ кѣвъ Лай
Иаковъ

Какво дѣ е нещо илъ рѣкъ илъ просто бѣна
сламница/ пѣмѣ/ илъ илакъ дѣ е нещо;
безъ мѣсторѣ, неможатъ сѧни дѣ се
на праватъ; така ибѣ то и землѧта
и вси чѣнїи выдими и не выдими, не ще
бѣ є на правыль; така безъ бѣга гдѣ/
безъ Богатію Гдѣрѣ). не є было нико-
гашь и некѣ рѣ бѣде; одни ѿдни чу-
ни, и не до чуенни прельстява тъ се:
и казвать вси чко бѣло природѣ, и не фара-
тъ и не погибѣвать тѣа чуенни ѿсваше-
ни тѣа піснію книги илъ чупрофестата!
Гдѣ Вседержителю бѣже ісрайлевъ, созѣ ви-
чата дѣша и мисла выкамъ бѣтѣ: услыши,
гдѣ, и помилуй насъ за чо то ты си бѣнъ нашъ
милостъ стри въ на сердце то, и помилуй насъ,
за чо то многи съ гдѣшихъ предте бѣ
за чо то ты ще превывавашъ вовѣкъ вѣка
и конецъ немашъ. амнже погибающи мъ.
Гдѣ Вседержителю дѣши чо то держешъ
бѣже ісрайлевъ, услыши Молитвъ сыновъ:
ісрайлевъ согрѣшиши предъ тобою, което
не пославши гласъ гдѣ бѣга свое го. не по-
мини неправдите на ѿцы тѣа нашии, и пажа-
ли и сѣти твоє смѣржко дѣліе за чо то
ти си гдѣ бѣнъ нашъ; ісрайлѧните забоза-
коието

Коніето и бѣсовѣтїето сѧ в оплѣиство бы-
дѣлъ и потиная за чо то немеха мѣдростъ
гдѣднї пророка Баруха. ГЛАВА 4-2-3-4-5-27-28..
и да въ посредѣ плененије ісрайлѧни:
при рѣцѣ ховѣрѣ: и ѿтвориша сѧ сата и-
вндохъ видѣніе бѣже въ триесетъ та:
гордина въ петраденъ мѣсца въ година ѿ
плененїя цркви ішакима: и бѣде слово Гдѣ
на ѡевекію пророка сїя Гудіевъ, свидѣцъ
въ землѧта холдѣйска при реката хо-
вадъ. и бѣде на мене рука та Гдѣ, и видѣлъ
а въ стихъ воздиша сѧ и идеше ѿ северъ,
бланъ гулемъ светелъ въ него ѿколъ изо-
ковъ органъ светланъ и посредѣ ѿгинно ви-
дѣніе и глаѧщи гдѣдно. и посредѣ тѣа видохъ че-
ризъ животинъ пота же жывотините лїтажи
и колесниците лїтажи и дѣка беше ѿблоко
трума и дѣла стихъ беше... и рече(Гдѣ) ко-
мѣ: сїе члѣвъ ѿ зъ послѹта дому ісрайлевъ
пречеши па нимъ: тако глаголетъ браной
бѣ ще услышатъ и ѿслушатъ твои
заповѣди; и да познаютъ та, за чо ти самъ
пророкъ бѣнъ пророкъ посредѣ нихъ; да дамъ
ісрайлевъ (христіаните) блко не послуша-
ть тае понеже мене не щатъ дамъ то-
зноватъ и слушатъ и ще ради твоего
дамъ

лице противъ иудиного лица да се не въбеси
на тѣ. Книга пророка Іезекіїлъ Глѣдъ
перва; глѣдъ втора. и трета глѣдъ. многъ же.
леще и хотѧ иматъ да превладимъ и да
опишамъ да безбожните ^{и сатаны} плѣненихъ Иуди-
листи. оти въкатъ Немало Бога просятъ то-
ва чюто ^{во} гората пророци тѣ. И въ дѣлѣ,
немало потреки теми неща и кими и то-
васкии ^{вознесе} въ речкѣ тѣ поклоници просилъ.
Тешко и горко на тѣа безъ Бѣнѹи человѣци
Иудиалисти хъ: чюто непознаватъ Г҃дъ нашего
Іисса йорта и создателя; брати є никой
нассе е научилъ на ибото дѣвица ^{Бѣнѹи},
чюко и сюже чюто е слѣдилъ ^{възно} иботъ
сѧи Бѣнѹи, и сѧи члѣвѣски; право
роденъ є татко безъ маїка; послѣ є
маїка, безъ татко дѣло старо, и
є дѣла сѧи Маріа: и како чюто горе пре-
вылодто на брата членъ: 2-3. брати є
така занасъ члѣвѣци тѣ се є рор, иль
да дани спасе: є дамота грѣхъ
выжте брати є и въ дѣ смислъ
колко б милостивъ Г҃дъ нашъ Іисъ
Крѣсъ, занасъ Бѣнѹи быде, занасъ
зѣ плѣнъ диде, когда го ловеха па-
така ^{члѣвѣскии} и пакъ многу Бѣнѹицихъ
неможомъ

и неможомъ да познашъ Бѣнѹи милють
зѣ наши тѣ грѣхове за насъ на крѣпъ
предаде се и распинъ мене дѣлъ =
расбоянцихъ быде; и въ новъ гробъ по-
грѣбенъ быде и третій денъ є гроба во-
скресна и четвертесе ^{вознесе} въна Повоскресеніе
секаде проши и поморето тѣрско Исаидон-
ско, и многъ чудеса на правиль. и честе
рассетіа ^{вознесе} денъ се на ибото; и седна є дѣска-
та страна на єтцѣ, и ще дойде пакъ втори
путь да съде живите и мертвите! существо ^и
вѣри. Глѣдъ. с. 4-5-6-7. и друг. брати є дру-
гичници който вѣрба во Іисуса христъ;
иако дѣвре є освѣденъ за вѣчнія єгандъ, а-
ко и то искрушка во спаситела нашего Іисса
йорта: єще є сега вече єсвѣденъ за вѣчнія
єгандъ; защо не са повторявали въ дѣлѣ
единороднаго сына Бѣнѹи єхъ тешко и горко
на тѣа человѣцихъ єниса прѣвѣшле є-
пчиста тѣ асканати и мѣ постали є
нечистото єнава семе крѣвъ коѣти
като єсреѣ жертвите понад предъ ще
ожидаютъ крѣвъ и шего вѣзѣ нас-
сопѣ и щегы фарле въ вѣчнія єгандъ
горко на тѣа человѣцихъ; чюто не вѣ-
рятъ, сѧ Бѣнѹи, и сѧ єтцѣ. созна-
тель

Создателъ є Всюльбылъ повече темнота
такъ и нежели светлина та съ ніжното
небѣре; това небѣре є ніжно що то не са
вѣрвѣ тѣа който создалъ иботоро землю,
и на съ члвѣци та, и потрѣбното що то ніє:
на на съ члвѣци та всичко создалъ. бѣлѣ
в Іоанна: гл. 6. ст. 31-32-33-34 и ар. др. бѣл.
и пакій є Іоанна: гл. в. 13-14 др. бѣл.
и паки воре Іоанна ѿтого говорілъ самъ
Іисъ хрѣсъ: да знаете єдинаго Гдѣ и
истината БГа. И создателъ и Гдѣ нашего
Іасса хрѣта могъ самъ Іисъ говорѣ на БГа
еща сега азъ ѿтвѣмъ при ѿногово вѣкѣ
тако мес и никой ѿтвѣти не може вѣтате ка-
де ѿтвѣмъ: гл. 16. ст. 3-4-5 др. бѣл. ст.

Ещы Гдѣ Гдѣ єхъ Ездѣтъ малки големи.
молимъ да послушамъ мало мало що:
то е говорилъ самъ БГъ єшъ, съ проро-
ци та. Молимъ висе ще не извѣниете
не мы позволихъ вѣднитъ всички
мои ѿпстоествѣства, да на пышамъ.
повыше и превадемъ ѿ три свещенното
стю и много красно содержаніе. за то
кыва и заменни и пленени интилости;
то есть, что то и конѣто не познаватъ
создателъ си Гдѣ. ще поговоримъ мало.

Въ сно ва време много было тѣ глипото
на йераконите, т.е. на дѣвраама вѣ-
те йскновите, аловыте сынове Ици-
ци. є Египетскія Цркви, и позаповѣта
на Египетскія Цркви, и повинъ бѣсцы-
те: первата было имено иль Сепфора, на
втората, имено фара, и заповѣдали Цркви
на бѣсцы та: да учыватъ єврейските
що се раждатъ маленките речицѣ: да ги учы-
ватъ и други фарукатъ ниль. Бѣсцы та
убояхасе єхъ БГа; а не є Цркви и не ўыха
никакво детенце; и се є трѣгнажа вѣдры
животъ другъ слѣдъ за посто ги повинъ и Цркви
и имѣреніе що това що глѣдамъ зъ Бѣсъ
въ єврѣскія полъ ѿщето умножавате
и ѿжывавате єговкрай бѣсцы та на-
фаруката не єврейските като Египетскі-
те жены и нтолко сълни и са с ограничени,
и є бѣсиковени съ празницихъ. затровѣ
не раждатъ како вашите женихъ. Втора
книга Мойссея. Исходъ. гл. перва
ст. 8-9-10 32. бывъ това време се є-
редилъ и пророкъ Мансей, много было
красно и чубаво детенце; и скрыхато
чубахато трь мѣсяцы и видѣ Мансей
за что не може вѣче даса крѣ; и на про-
вѣ

ПРАВИ МАЙКА МУ КОВЧЕЖЕ И ЧУМОДАНГО
СЪ СМОЛА ЧУНАТРЕ, И ЗНАДВОРЪ, И ПОЛОЖИ-
ГО ЧУНАТРЕ ДЕТЕТЬ МАЙКА МУ ВЪ КОВЧЕ-
ЖЕЦО; И МАЙКА МУ ЗНЕСЕДЕТЕТЬ СЪ КОВЧЕ-
ЖЕЦО СТАВЫГО ЧУРЕКАТА ВЪ ВРѢДАЧИТЕ
ЧУВОДАТА; И НАГЛДРУВАШЕГО СЕСТРАМЪ
Маріа єздулико и да видѣ чо щвстане
да бывае съ детенцетои - И дохаждше напро-
шедка фараиновата Царска Кѣрка съ слу-
жынките дасе капе змина въ реката и
соплѣда ковчежецъ съ смола чмазанъ и
ставенъ ^{въ} прѣките водни; и прати един
слѣгина зема ковчежецъ съ детенцето
и изнесено чулеката и фараинова
ковчежецъ, Царска та кѣрка: и сидѣдуете-
нци многъ язбаша и красно разланах се
детенцето въ ковчежецо, и сожалене
жалъ и хъдомъ на кѣрката Фараинъ,
пречетова детенцето и и никогъ
еврейка тасаго врѣниши чува дѣже
щесиго чувамъ... а сестратъ надетъ
и цето катобыла тава; и говоре на кѣ-
рката фараинова Чарницѣ актѣши
дѣти ви ки немъ и доверимъ щодо е,
и немадете жена євреинъ євреинъ
тѣ: братїе иелїе сїи това смотреніе:

ТАКЪ

МАЙКА МУ ЗАСИ ІЗДОЕ СВЕТОЧАД, ОІ ЙІЗДОИГО
ИСТАНА ВЕЛИКЪ МОЙСЕЙ. И єзведено МАЙКА МУ
ПРИ ВТОРАТА МУ МАЙКА ФАРАИНОВАТА КОДТО-
ГОСЕ и нашла во водѣта и катого єзведе:
МАЙКА МУ ЗЕМОДЪ ГОЛЕМЪ ДАРЪ И ЗАПЛАХА.
И стана снинъ на фараиновата кѣрка.
ТОГДАГО НА РЕЧЕ йметотъ МОЙСЕЙ: кое-
то се говорѣ ѹвика єзвода йзваденъ йзма-
ниъ. И быде МОЙСЕЙ МНОГЪ ГОДИНИ ПРИ ЦРЫЦА-
ТА: и страна велика, и єзриде МОЙСЕЙ
даси вида братіята си СЫНОВЕТО ГЕРАН-
ЛЕВИХЪ: и разбра- и ли єсликитѣ имъ бо-
лешкии. И тегаки; и гидъ, единъ єгипет-
ниши рѣка бые єрнода еврейниа єзра-
тига Мойсевиши и єз СЫНОВЕТО ГЕ-
РАНЛЕВИ: и разглѣда Мойсей нагорѣ,
но долъ, и нема никаковъ чловѣкъ да
быде тогдва съ тогдага подто носеше чо
то че бъде човѣкска съ неак єрно чудоранѣ
на єгипетинно по глава и здрыто въ-
песоко. И злѣна на путь въ вторыи день
и видѣ дѣвамина євреинъ дето се бѣти
и вика Мойсей на противнико зачо:
Быешъ брате прѣдѣлити; т-е, бра-
тия ти; а, противнико єговадана
МОЙСЕЯ и вика коитѣ поставиа
КИДѢ

Когда и сяди на дъна съ: или-както вчера
что чубы быстрынико иго зари члесо-
ко и ли така сакаш имена даме чубы-
ешь; и члаши се Мойсей: и рече си са-
мъ нассе; ако се гаве той гласъ тво-
дма предъ на фарасона: и гависе: ира-
збрахъ фарасонъ: за чубы висто бріпра-
нина, и потражихъ фарасонъ, Мойсей въ
дно и чубы; и Мойсей скрише иисуса:
да то фарасоново, отъде блыцетомъ.
И вселился въ землю та Маджамска; по-
бѣши о смотреніи до и седна да почило
до синя Клеранса и сы полиле еваніе
и, свѣннико Маджамскій, змѣи вердни
кѣркій и пасехъ еваніе на ваша съ
свой штѣпра; и дона дна ликтъ
води дна полнить борніе зеба на
подъ еваніе: и како неподалыки коры-
та дна подъ и на пой, и еваніе
и како съ свой штѣпра и поп
си штидоха дма попытажи гы редо-
и имъ и тако имъ свѣннико штѣпра; и-
и имъ выкатъ чада что нечто тволки
скоро дѣ неска дойдохъ и мамыть и
говара и изватъ: и туче днесъ
единъ члѣкъ Бгнитрнико, и збавише
насъ

9

кото щеторе; и главы славато Гдна на всі-
чий народъ; и рече Гдѣ на Мойсей и Драсни:
и говоре штѣпине и трѣгнете се и средъ
штѣй народъ: както сте блыхъ и Мойсей
ище и стревамъ и погубамъ сего той лукавъ
народъ; и помолися, Мойсей и Драсни ко
Гдѣ и рекохъ Бже Бже, както си далъ дшице,
на всичинъ плодъ, ако со трѣшире единъ и-
два члѣкъ; на всичий ле народъ гнѣвотъ Гдѣ
ще Бдѣ; и рече Гдѣ на Мойсей; Мойсей ко
ко на всичий народъ да се трѣгнѣ и четніе
странни отъ народотъ, Кореевъ, Лутаневъ,
и Лѣроновъ, и пото и имъ Разъ, Мойсей и контъ
послѣшаго, Мойсевъ тадумъ, и збавиже;
акакто не послѣшаго Мойсевъ, главно и имъ
показа Гдѣ тѣ, штѣпини землята и с-
тати свои и погаднати кѹките и и
чада и рите и имъ и всички флѣнажи живи
вподъ землято въ Дра? Числа кнїга
четверта Мойсевъ, кнїга Гдѣ 16-ст. штѣ
10 десети ст. до, предесетъ. Единъ пако
останара отъ такъ народъ: памъ несе
покъ поклухъ, но понема кавватъ, по-
междуси и вынать: да Бегаме штѣ
земля, както волкы имъ дѣ, и бо
те побѣжие дакнене амелти и иисъ
штѣ

мбта на лицата си Мойсей и Абрахам; и между
Мойсей и Абрахам; бръже земята не временно
въ Кадилницата ставащъ югънъ и темънъ
штатъ; и югънъ въ народъ, и гиъвотъ
Гдъг да помине, додека свирши Абрахамъ
въ Кадилницата ставащъ югънъ и темънъ;
погинаха Четиринаадесетъ хилади-йседа
мъстораничъ душъ. и престана погъвата.

А сегашните понекоиъ човѣциъ: който са
ученици, и недоученици, каквото Кадилниците,
което сепротив говорятъ камъ Гдъ. немислятъ
нито Змиранъ, и немислятъ наказанието исме-
ртъта на Кореа и въроната и на народнъ
како ги погътна земъта, и како югънъ слъ-
зна и подуетиъ/Изгородъ на пепель. А сега-
шиятъ за Гдъ и бълъсто, и за душа, познаватъ
своето си чрево, съ сладкий фистъ, и сорока
и съ похотно прелюбодъеніе; и немислятъ
и Грайланиците който ^{се} Азменника и Еспра-
ника въ пустыната: съ постъ и Молитва
поминика и ютия, въ Землята съ
бътования, дастъ течно мята и млечо.

^{съ постъ и Молитва}
ты чайкици поминика и ютия, съ
земля душа течно мята и масло; ани
какъ братъ не мыслиме нашето поми-
ниваніе ютия животъ, съ въ будущіе:
животъ

составилъ: и като ютъгнъ се и побе-
гнаха, и югънъ и злѣтна югънъ, и подуети,
и изгородъ ютъ преко човѣците, юти
дelenо известе и предъ се същениците,
корсвихъ; който прииали беха темънъ,
съ индии Кадилниците, и юниъ изгородъ.
и рече Гдъ на Мойсей, и на блезаръ на =
Синъмъ Абрахамъ, соберете тиа жре-
цътскии/Кадилнати същеническии Кадил-
ниците/. и изгоретегиъ въ югънъ и прето-
петегиъ, и праоветеги щици, нещо запо-
треба за ютъго, нещамъ тиа Кадилниците
са юти грѣшици душъ, тогаве Абрахамъ и
Синъмъ блезаръ, собрахрихи на днѧци ти:
и принесоха се предъ Гдъ. и юсветъгнъ се.

и въ ютъто собрахасе, и юсралския
народъ, и искаха Мойсей и Абрахамъ други
избыдъти въ скита/въ Царствата/. и почнаха
вътори го редъ, въ Мойсей, въ югънъ
човѣците Гдънъ; и като се собрахъ на
родъ въ скита: и почнаха, и съ подуети
на Мойсей и на Абрахамъ, и югънъ какъ
сълавата Гдънъ, и говоре Гдъ, на Мойсей,
и Абрахамъ, и каза имъ: съти стрѣлите
и ютъгнъ се ютий на родъ съра
щети истребими до единъ. и подижа идвъ
матъ

Животъ треба дѣ се покаємъ съ постъ,
а Мѣтва, ^{ако} почитамъ Г҃дѧ, И созиате-
лѧ Г҃дѧ Б҃га, и спась нашего. Іисса Хрѣта,
некъ дѣ бѣдимъ съ сѣденихъ Задѣбеній, ^{огонь}
аконто не вѣрвъ въ спасителя нашего
Іисса Хрѣта; вѣче ѿще отъ сега є ѿсвѣ-
ни, забѣтнія хотанъ, заскоето не са по-
вервали единороднаго, снахъ Б҃жіа. Іисса Хрѣта,
сѣхъ тешко и горко, на тіа чловѣцихъ, чо
то возлюбиха темнотата, ^{ако} отъ каз-
ле, отъ светлината, съ нѣкото невѣрие,
а съ влітре мѣ рѣла / работи/. Благовѣствова-
ніе ѿтъ Іоанна Глава 3. ст. 13-14. до, 19. а пакъ
говоре благовѣстника. Іоаннъ Глава 17. ст.
ж. ^{ж.} јазнкете единаго истинааго Б҃га, и со-
здателя когото прѣтъ, Г҃дѧ Іисса Хрѣта,
сего ревзмеха за то сичвото ѿтесе с:
което си ми рѣли, рѣдоль и мъ ги: и ои-
ги при и мѣра, всиуките си словеса и да-
повѣдилъ, прїдже, и ревзмеха истинно, за
что ѿтесе и злѣзокъ, и поверваси кости
ти симе прѣрълъ.

Братіа христіянія, и градоните тіа безъ
Б҃жинихъ тѣ Нижніи, и тіа са като
чловѣцихъ, но горките са Нижніи, ѿтъ
сатаната, живыса кѹ не мартвихъ;

и

тп. 2.

10

учениса та недоученихъ, съ срѣчю
граждатѣ расколиницѧ созѣвнителн., не семеш-
и тѣ си тѣ, што дзлечавайреса ѿтъ тѣ, да не
се прелѣстятъ си тѣ. Христіяните ніе во Хрѣта се
родијме, и во Хрѣта се ѿблѣкохме: да бѣде-
ме ніе ѿбрахи на вѣрнн., и на вѣрнн: съ постъ и
Мѣтва, за што тѣка сметостн на този жъ-
мало вѣченъ животъ; не слушанте Опегвайти
шумните имъ дѣми, не греванти пре мѣрній-
те имъ дѣла. Братіе ѿниса, зверате Аи-
нукристови; ѿни тѣка колко се прославили:
толкова во єдинъ день щети стигнатъ:
скорбите, рѣнните, плачта, гладятъ смет-
рта, и щедро изгоратъ, съ не ѿгасими ѿгни
запоею си ^женъ и право съдеци Г҃дѧ Б҃тъ,
и щедрти: ѿсди колко са разско-
шестровалихъ. И толкова ще имъ се
надуть и плачове. говоре и пише: Іоаннъ
бѣсловъ. Соткровеніе, глава 18. ст. 7-8.

шылъ старнімлѣдн., и виуъ братіе и-
сестри: който има ѿло дасльши неко по-
слыша ѿхотно. ако некои некого лаже,
и є ѿ вѣрваго другаго въ плененіе: и-
той, въ плененіе ще ѿтиде; ако неко
некого, ѿбіе съ иношъ, и той съ иношъ, ще-
бude ѿбытенъ. Братіа христіяне, тѣка съ
терпніемъ.

и съ чиста вѣра ст҃уха ст҃ихи; ѿкровен
ніе, ^{гл} глава-стр. 10. 11-12. И видохъ Ааронъ
зверь, който се ка^чуваше ѿ земли-
та: и мишахъ рѣка рога, подобныхъ ик
бене^кыти рогове; тѣ^ки же, умъ, но про-
тивъ, говори^т въ дгнесто; същъ говор-
реше, като Зміята. И Принесъ и држави
всичкии на рога. Който живѣашъ на земли-
та, за то се поклонатъ на пръвия звери: кому-
то беше ѿз^дравела смертоносната:
рѣна. Знаи^т братіе мой за вси^е звери^и за
което выше съе полнии съ добрии, и
исполнени съ съекаковъ чмъ и просъб-
щеніе: можетъ ви за зверотъ двомъ =
рожни, и подобни съ на дгнесто рога-
ве съ противъ дгнесто говоре като Змія-
та, ^и по ^тристиа^{ни} (попечителъ християнъ)
и свободенъ христовъ гимнъ
спапалъ на чулките или Мироноси^{ци}
сърдіи или упразднителъ, или прокорона,
или монахи, или єщено монахъ, ... або
Едини^е рогъ є; вѣрата, втори^и рогъ є чиста
бредава, начинника си: управителъ; съ
Абрѣаси^и ... на зверотъ и на зміята.
но съ ви писахъ молку съоредъ душес-
тва писахъ вѣрата, и въ Іисса Христо,
за

35 -

рѣ. 2.

И за вѣрата проповѣдамъ ви дерзновенно,
братіе мои^и, да ви во споменамъ Молку,
споредъ да денятъ ми^и, ѿ Его Блгода^{ти},
Зада^{ти} Блгдете, свидетели Бжїхъ; и не=
хъ ли тели^и въ Іисса Христо, да и въ Блговѣ=
стованіе то Бжїш, Іисакиенъ ѿз^дра-
ствато: /корымлжномъ посланіе/ глава=
15- стр. 14-15-16. И въ первія звери, като
мъ ѿз^драше рогата, и држави^т се влас-
ти рѣа праве, гълеми^и чудеса, чо то
сметнувша ѿгнь, да слезъ ѿ небо:
на земли-та, прѣдъ члвци^и, и прелъстъ-
ваше мноту члвци^и съ чудесата, и гово-
реше на члвци^и те, да не превратъ ѿгнь
на пъвія зверовъ, чо то є прѣмалъ рога ѿ мечъ;
и ако некой^и не се поклоне, на ѿгнь,
/на иконата зверова дгвола/. да
бъде чи^сенъ на юні^и члвци^и: Зада-
ги на праве роби^и всички^и члвци^и,
стари, млади, богати^и, сиромаси^и. и
слуги и слугини^и; които мъ се поклоне, за
да имъ щадре знаменіе, на тїа члвци^и,
на рѣката имъ десна: знаменіе /почетъ/
или на челата имъ; /пъти^и от^т провеніе/
и чи^слото на звератъ число Чловеческо.
Число

Бѣлѣнико^й може да во пише пъд⁸⁸ бѣла,
чъслото е това бѣ: това знаменіе є
антихристовы са тїа члвциѧ. Иконата
зверова да дейсе властъ товѣдкогоре^{тъ},
доверять є съ насъ здѣмна, за наши те
грехове; тѣличе ѿще отъ сего не мучи^ш.

Братіе, ніє искаме и сего, и засѣвши^х
вѣкъ, свидето^х и спокойствіе но понеже се-
то съ думъ, и не поглѣнеме да раскро-
имъ и знамъ ограждъ, и гозучиши^х те,

И Мухамединте! Молю да са Богати^и
и пакъ сомнѣніе петь путь и поклоненіе
предъ ти^{хъ}. и учите^{хъ} Аи^{хъ}, и сии тѣи-
предъ ами^{хъ}, и Кланеніе и проповѣдъ =
словословіе; и гдѣ имъ да вѣръ въ Церкви.
Денекъ е бѣжо^{тъ} гѣвъ; тамо иныхъ съвѣд-
ія рука владѣѣтъ. наши же рѣтіанни^и Молю=
то да са Богати^и, и въ ченіи^{хъ} учите^{хъ},
тропо вѣ^{тъ} отъ гордости, отъ мѣръ и икъ
не почитаніе Бѣ, и нито на Церкви оти^в-
тъ, и чото оти^ватъ фіркви та Иса.
Мо^жестоповето съ гордостю стоятъ =
и ико^ни понеко^и па співать. и ѹдомъ имъ :
Иаковъ Молитва, и то мѣркание покло-
неніе, не преватъ, и нито съвѣтъ дѣца не
г҃о по чудищамъ; задъ съ насъ сѣни^и,
горко^и икъ настіа роднителъ чото не по чу-
чува^{тъ}

РАДВА ВЪТОРѢ

27

Чудо^{тъ} свойче чада: да не бѣдем^и братіе
съблазнит^и си, съдненіе народъ є тъкъ
речъ страна^{хъ} всички^{хъ} съблазнителни исл-
бы^{хъ} Сти берата, предъ чадата си и предъ:
тѣ и никакъ^и Мѣт^и си, и поклоненіе въ кашин-
тѣ си предъ Иконостаси^и тѣ си; да не страну-
вамъ съблазнителни^{хъ}: предъ чада^и си, и предъ
человѣчите, съ многъ съблазнъ съднитъ
не постаратъ: многъ мѣрно въ посно време
дру^жи, брата съ пыкство, и премодѣйство:
треба да предъ помнѣмъ, и за сѣните Аплии,
и тѣ съ и сонса като насъ члвци^{хъ} бѣле,
и състави^л са къщните си. и чадата си
зарда си спасатъ душата си, и на городъ^и съ
екъ/ и съ хѣтъ, и съ постнамъ бѣла съ своимъ
треба хлебъ и рибата. масло и месо нико-
де не споменава да съ хлебъ, само рибъ и
рыба на многъ места споменава; бѣліе
отъ лъжи, глава. гл. ст. 13. и отъ Марка
гл. 6, ст. 38. гл. Марка, гл. 19-ст. 36-37.
и въ старото време съ постнамъ члвци^{те} и
и извѣшава^{ше} имъ Иссъ хѣтъ, и Когато посте-
те не бывайте помрачени^и, и чужини кое-
то лицемѣрци тѣ. Марка гл. ст. 16-17-
18. и да не бывамъ како Садомакинте и
ромъръжинте: и како жена^и та Лодова;
което

И да то сакаш поваповѣдати понеже дѣ си
споѣ дѣла та и живото; и като дойде въ
шнахъ пустиня високо място: а! съ миса-
лата си не исѣ и рѣшилъ въ гората, и сѣ
на съ зада виде Содомъ и Гоморъ що стана
въ дасе въ брнѣ, и като се єз прѣна назадъ
съ ѿчите си! И отана каменъ солнѣ като
столпъ на това място! Лука, грава! и отъ

иже пога ^{Бортило} за крѣто ^{закрѣто} Ще поговоримъ мало за исповѣстѣтъ.
Бо глава ^и грава ^и Лотъ като со трѣшихъ не виенъ съ свойте!
и исповѣда се свойте срамни грѣхове, пре-
въ ѿца Патриарха Киралии чиумъ Лотовъ
Патриархъ мѣ иза на Лота, велике!
и не пристителени є той грѣхъ Лотъ! но
понеже имамъ дрѣво ѿтъ ранската
“що то бдѣ бдомъ”
градина това дрѣво є, ѿтъ горенио като
гламъ стана, и ще ти думъ ѿтъ тазъ
гламъ, да посадешъ, и четвертесе дѣ-
не заранѣ и вечера да ѡтъ водешъ, съ
вода посади на та гламъ, и поито чѣмъ,
и та же вода дати посанъ, думъ да дѣ-
ши дапіе, въ четвртеста денъ ако и
скора лѣстаръ, и ще ти се прости тъ
грѣховето, а водата кото беше даде-
че ѿтъ посади на та гламъ, и притова: на
секи денъ дѣволатъ се: преобрѣзъше

на

ГЛ. 2.

28

14

и въ чѣвчило лице прошешему ^{Ап. піе} вода, и дѣ испиваше,
чути ^{Рѣ} сестра денъ, само єднашъ, въ претѣденъ:

и и отми ѿбли гламното място, и въ чо-тїа денъ?
Като ѿтиде безъ вода, съ слзы: пропливаніе
на гламното място, и видѣ три фіданки ^{изброзилъ}
шть гламма та. кое то се нарече ѿхъ, тре ^{з постъ}
блаженное на немъже распадѣ христосъ ^{дрѣво} ^{Царъ}
и гдѣ... това дрѣво кое то подъ ^{Рѣ} многъ и
изѣленіе, и като го беха фарлъли ^{Ганъ} Нїудей-
те ѿ ѿбича въ Купелъ, и трупъ ^{Ганъ} слѣзваше:
шть ибого и съ това дрѣво взмѣтъша
водата ѿвича купелъ; и който чловѣкъ
да влезнеши и ищеленіе на ходираже....!

ГЛАВА
трета

и не казваме брати є че немаме грѣхи:
това неѣ и страна ложеме се, единъ:
Грѣхъ безъ грѣхъ, чловѣкъ нема грѣхъ, като
се и сповѣда предъ дѣловното лице, и въ
че ^и да не праве дѣ се на брачъме като
на Благодатина, Етъ є милостивъ, и прав-
дени, и ще ни прости грѣховете, кастро се
и сповѣдамъ, и ще ни ѿчисти ѿтъ всеки-
къва не правда... Первое соборное посланіе
старого Апостола Иоанна Богослова: глава,
прѣвѣ си, узъ дѣхъ, прѣшко и горко;
на соблазнителите, който мърсъ въ
постно време; Не слушатели ѿтъ говоре,
^и Апаз

ГЛАВА ТРЕТА

БЫЛЪ ПЕТРъ, КАТОМЪ РОДѢ ГЛАСЪ ВЪ ГОРЕ, И
МЪ РОВОРЕШЕ ПЕТРъ, КАТО ВЪ МОЛИТВА РОДѢ.
Беше
ВЕЧНІ ЧАСЪ, ГНИЩО НЕСИ ГЛАСЪ, И ПАСТРО ОГЛАДНЕ
И ИСКАШ ПЕТРЪ ДА ЖДЕ, И ПАТО ЧУ ГЛАСАТЬ,
И ПОГЛДНА ПЕТРЪ И ВИДЕ ИДО ТО ОТВОРЕНО,
И ЕДИНЪ СОСВѢДА КОЙТО СЛАЗДШЕ И СПУЖИШЕСО ДО-
ЛУ НА ЗЕМЛЮТА И ВЪ СОВѢДО ВСИЧКИ ИСКАНИЯ
ЧЕТВЕРОИАННИ ЗЕМЛЕНІИ И ПТИЦИ ИВСНЫ; И ВИ-
КЕМЪ, ГЛАСОВЪ ИВСНЫ, СТАНЪ ПЕТРЪ ЗАКОЛІ
И ДЖДЪ. А, ПЕТРЪ ОТГОВОРА: НИКАКЪ ГНЕЧЕ-
МЪ ДА ГДЕМЪ ГДИ: ЗАЩОТО НИКОГДА НЕ САМЪ
ГЛА НЕЧО МАРФНО ИЛИ НЕЧИСТО; ВЪДНІА РИДО.
ДЕСЕТА ОТЪ ПЪРВИ СТИХЪ ДО ДЕСЕТИ 11-12-13
И ПРОЧ. ДО ЧЕТВРІДЕСАТІИ И ОСМАН СТИХЪ. ВЪДНІ
ЧИТА ЧЛВКЪ МНОГУ ПОЛЕЗНОВЪ ИЩЕСТ-
УВЪРНІ ИДА СЛУША НЕКОИ НЕВЪРЕНЪ ВЪ ХРІТВѢ, И
ЩЕ ПОВЕРУВА ВЪ ХРІТВА ИССА; КАТО КОРНІЛІС
ДУГАНІК Г҃. 10-11. ПЕТРЪ БРАТІЕ, САМЪ ОТЪ
ГОВОРЯ ИХЪ: ВАЩО ТО НЕТ ГЛА НИЩО
МАРФНО, ПОЧИТАЕМИ ИИ ИВЧЕСИИ ГОСПОДѢ,
НЕ ЛІЕ ТОВА ПОСТЬ. ПЕТРЪ ЧУТО ГОВОРЕ,
НОЕСТО НЕ ІСТЬ, ГЛА НИЩО СИВЕРНО И МАРФНО.
А, ЛОГЪ ДЛІТЪ МНОГО ПОСТАШЕ; И КОГАГО ВЪ ГЛАМ-
ЖА СОВОДА ТА КІ СЫПВА, ЧЕТВРІДЕСАТЬ
ДВАНІА, САМО СВЪДО ЖЛБІСЬ ГДЕШЕ ВЪ 24
ЧАСА. БРАТІЕ ДА не глдри, ако требо
ЧРІ-

27 · ОИВОДІЛІЧІ

15
ЧІНСЯ ѿтъ ІСЕВО ИДВДО Колено; И ТОЛОВА,
ЧУДЕСА, ИЗНАМЕНІЕ, на правнукъ ІССА ХРІТОС;
А ГІА НЕ ПОВЕРУВАХА; А ДЕ ЗНАМЕНІЕ ЧЛВКЪ
ЩЕ на праве, и безъгройниихъ мноту чудеса;
ЧЛВКЪ НЕ МОЖЕ НИТО ЕДНО ЧУДО ДА НА ПРАВЕТЬ.
А ІССА ХРІТОС ТОЛКО ГЕЗБРОЙНИ ЧУДЕСА
И ЕВРЕЙТЕ на спініхъ сачніхъ ваде, разслаби-
леніихъ ізсціли, мертвихъ висипеси... шар-
кою, не поверуваха во хріта. Тіа від гладу
шеси гризати язици-тєи. А на єніа ко-
нто познавати ІССА ХРІТА. И превага гді
ГДА РІБРЫНИ И СЛІДВАТЬ по преніаніє то
ХРІТОВО = БЛІСКО, И на сїніу ти: ГЛАДІ
І СОВІНІДІСТІІІ СОТІЦІХІ, И ПОЗНІДАТЬ ТІІІ
ЧЛВЕДІДІ, неща ти дж се анімати. І зірвай
ГНО-ТІ, отъ НІКІКІО РОБРО БЛІКЕНІСТВО
ПАКІ ГОВОРЯ ПУРОКО. - Дондесто Чада И-
послушайтс мб: да ви нк щемъ вась ст-
рохо ГДА КОЙТО є ЧЛВКЪ, И ОКО ИСКАРЕ
ЖЫВОТО-ТЫ-СИ, И ОКО СОВІЧАТЬ ДИИ: і
ПОВЧЕ, ЗАДА ВЫДИТЬ РІБРОТО ТІНА,
И ПОСМЕРТК СИ: ЗАДА НЕСЛІДНІХЪ ЖЫВОТО
ВЪЧЕНИ. ТРЕСА ЧЛВКЪ даси пазы Ѵзико,
шть влі, и нечистви, думи; даси со-
пре чистота и языке: шть говірене
лужливо, и да се ѹкладне и ѻтврігнеш
ХРІ

ГЛАВА 3.

С злого, и да да правете секи путь добро;
и да тражете мыры. и тишина и да ходите
смиреных и покорныхъ; и да не вложате
зло, въ злости. Очи-те Гдѣнхъ са, верхъ
праведныхъ тѣ, и ѿшите Гдѣнхъ са, какъ
виканѣто на молитвыте имъ; на правед-

лицето Гдѣно, є противъ ѿнѣхъ грешникъ,
ко преватъ зло, и привѣтъ ѿнѣхъ ѿ не
вѣрвани въ христо, и който не познаватъ
созадателъ си Бгъ. И ѿшти я зустреце ѿ
земля-та, и поматъ ѿ нихъ не ѿбоѧ-
щі стране. А праведни-те, и звѣнажа съ Мой
и праша-ти си камъ Гдѣ, и Гдѣ послыша-
и ѿвѣнти: єзъ всички-те имъ бѣди, и скрбъ.
Гдѣ є близу при-шниа, който са, съсердѣ-
то сокрушено, и съ Гдѣ смиренъ, спасава-
Бгъ. на праведни-те сага са многъ бѣди-
и скрбь-те; но съ терпенієте Гдѣ, Бгъ, ѿ-
гихъ избавихъ, и ѿсвободи ѿ вси-те бѣди.
Гдѣ на мертвыхъ тѣ, посчити имъ крепи,
и чвѣкъ, и то единъ не ѿче да се развале.
А смерта на тишину тѣ люта ѿе Бд-
де; але ѿмирятъ ѿе имъ бѣди...
който не познаватъ Гдѣ, и който не пади-
праведнаго ѿе погибатъ на то прахъ;
Гдѣ и збова бѣди тѣ на свойте расты-
[Убо]

РЛ. 3.

16

угодницихъ, и който се, на дѣлата на името,
на Гдѣ, нашего Іисса христо; не ѿче да имъ погибне
зарине єзъ глѣвнѣ-ти къ ств. ни то єдно
+ влакно. братие християни, като ие доборъ
Гдѣдо, който ни є создалъ, и ни є спасителъ
който е слѣгналъ єзъ ибого то и се волотилъ
и претата съ рѣба Марії; и се предаде
на страданіе: заряди насъ, єзъ греховето,
и ки єзъ купе, съ него вата съ пречиста
кровъ. За ѿсе прелашаваме по таквій,
бити христовихъ не вѣринъ чловѣцъ на
христи-ти, по иници-ти гнилици работи рѣ.
не ходиме ни то да имъти искотеме: ни то
дума-ти имъ да слушаме, на таквія вси-
празни-да, безъ вѣринъ чловѣцъ. Но ето-
имъ є ѿзыкъ: сомлеченъ, и єзъ устата
и влези-ть, многъ тѣкъ, сад, тѣкъ думи.

И лесно чѣка, прелостяватъ: задигри
чнѣвѣрие уведатъ: за да имъ ѿвѣдатъ:
прѣгарихъ за увѣчната дѣлбочина въ-
гѣнната ѿгненна. К/У/Д

Братие който сакалъ, да чулъвъ се-
чука, на тѣлата си, и вътъ моловѣчъ:
животъ „презъра“ сонъхъ бѣдни чото
ще биде животъ безъ бронихъ горнина и-
комедъ не ѿе дайма; сага бѣдъ тѣкъ
се

РАВА І.

СЕ КУПУВА БЛГОТО / БЛГІА ЖЫВОТЪ / БЛЖЕНІТЕ
БЕЗЪ БРОЙНУХЪ ГОДНИХЪ И ВѢЧИННІЕ МУКИХЪ
АКО СЕЩАВАМЕ СЪ МОЛНТВЫ-ТІ Е НН Г҃ДА
СЕКИ ДЕНІ ЗАРНЬ ВЕЧЕРЬ НА МАЛІВІ;
КАРД СЕ МОЛЕМЕ, НА СПАСИТЕЛЯ НАШЕ-
ГО, Г҃ДА ГІССА ХРІА, ДА СЕ НЕ БОНІМЕ ТІ
ПРОТИВО ВѢРЦИ-ТІ. ННГО **Щ** ПРОГРІВНІКО.

БРАТЬЕ ДА ПОСЛУШАМЕ КАКО ЖО ГОВОРЕ
БІЛІА ПРОРОКЪ. ПОСТО є СЪ ВѢРЧИСТАЙ
ЧВКАНН НА СЫРЧАВА Й ГОВОРЕ.

I СНЯМИ Б҃ГЪ РАЗВМЕНІТЕ ГАЗЫЦЫ, Й ПОКО-
РЯВІНІТЕ СРІ: АКО СЪ НАМН Б҃ГЪ.

І ТВО ГОВОРЕ НАНО ВѢДІННІЕ ГАЗЫЧИЦЫХЪ,
СЪ НАССЕ є Б҃ГЪ РАЗВМЕНІТЕ: ГАЗЫЧИЦЫХЪ,
Й ПОКОРЕТЬ СЕ ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І УСЛУШИТЬ ДА ПОСЛДННІЕ НАЙ КРАЇНУХЪ
ЗЕМЛІХЪ; ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І МОГУЩІЙ ПОКАРДІТЬСЯ: АКО СЪ НАМН Б҃ГЪ,
АКО НДРІ МОЖЕТЬ ПАКИ ДО БѢЖДЕНН ЖЕ
БЫГЕ ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І ПОНТО МОЖЕТЬ І ГРУНЕМА СИЛА І МАТЬ ШАКІ
ПОКАРЕТЬ: ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І ІЖЕ ВІЦЕ СОВІТІГ СОВІЩАВЛЕТІЕ РАЗОВІ-
ТЬ Г҃ДА: АКО СЪ НАМН, ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ
Б҃ГЪ.

І НЕКОВЪ РАЗГОВОРЪ ДА РАЗГОВОРІТЬ ВѢ СОВІР-
НІС

РАВА І.

I

І

І

І

І

І

І 204

НІЧТО ВЫ РАЗВОЛГО Г҃ДА: ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.
А СЛОВОТО КОЁТО РАЗГОВАТЬ, НЕЩЕ ДА ПРЕБУДІ-
ВЪ ВАСС: ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І СТРДОТЬ ВАША НЕ ЧЕМЕ ДА СЕ УБОЙ-МЕ, НИ ТО
ЧЕСЕ ПОГІДКАМЕ: Щ ВАСЬ ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І А ГАКО НАНЕГО СЕ НАДБЕМЕ ІЩЕННІ ЗСВАТИХ:
ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ. +

І НІЧЕ ПОНТО УЛВЦИХЪ УПОВАВАТЬ СЪ МАТІКА НА Г҃ДА СПІЧ-
ВАТЬ СЛІВНИ: ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І ЄСТО ЄВЪ ДАВАМЪ ІНОВА ПОСТО МН І ДАЛІ Б҃ГЪ ЗД-
ВАСС: ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І НІЧЕ, КОЙТО БУДЕМЕ ГАЗЫЧИЦЫХЪ ДОДЕХМЕ ВЪ ТРЕМІННАТА
А КАТО ВНДОХМЕ ГОЛІМATA СВІТЛІНА ГІССА ХРІА:

І ПОВЕРКВАХМЕ ТО; СІТІТОГДА БЫР, Е ІСІ НАССЕ Б҃ГЪ.
І ЖИВІЙІ ВО СТРДІ Й СІНН СМЕРТНІЙ СЛІДІ ВОЗ-
СІДЕТЬ НА ВІМІ: ГАКО СЪ НАМН Б҃ГЪ. [Т: 6]

І КОНГО ЖИВЕ є ШТЫ СТРДНА НА СЕРВІСНН ЗАКОНЪ:
І НЖИВЕТЬ ВІ СІНКАТА СМЕРТНІА; Й ІНН ІЧЕ ДОЙДА-
ТЬ ВІ ТАК СВАТОСЯ Й СВІТЛІНА; **І ЕВРЕЙТЕ ІЧЕ ВІ.**
І ДАТЬ Й ЧЕ ПОВЕРКВАТЬ ВІ ХРІА: КАДО СЛІДСЯ
І СЪ НІХЪ ІЧЕ БЫР, Е Б҃ГЪ.

І ГАКО ШТРОЧА РОДНІСЯ НАМЪ СІНІ, А ДАДІСЯ НАМъ:
І КОНГО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І КАКО ШТРОЧА ДЕТЕНЦЕ РОДНІСЯ І НАССЕ, Й=
СІНІ ІДРІСДА І НАССЕ: **ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ.**

І ЗАЩО ТО є СЪ НАССЕ Б҃ГЪ.

І КОСТІ

История всицко то начало: и конецъ є БИЛО =
и в негово є КРИЛО: за то въсѧ съ насъ бѣ.

И всицкии миръ и всицкии съѣты: нема нещо
да мусе ѿтъ дѣлено, всицко є негово: който є
съ насъ бѣ. И нарнца сѧ Аметомъ, Веліко
кнѧзь советъва Агрипъ: кнѧзъ е съ насъ бѣ.
Чуденъ є советникъ: защо е кнѧзъ е съ насъ бѣ.
Бѣ крѣпокъ съленъ, и начинникъ на спицкии съѣту:
защо то є съ насъ бѣ.

Оѣвъ Европи на всицкии тѣ венове ѿнъ є:
боятъ є съ насъ бѣ. Съ насъ є бѣ разумѣ=
ти гавицишъ, и покорете се: защо то съ=
са насъ бѣ. Э — тѣка Николаистите ѿнъ є
ще донѣватъ въ православы: и всицкии те
їзвицишъ и вѣри, ще донѣдатъ, въ право=
славна тѣа вѣра коѣто вѣрваме вѣнѣсъ
хрѣта сна бѣши; какво-то чоговоре сами христо:

въ бѣговѣстїето ІѠанкѡ: глаꙗвъ: 10: с. 16:
И други сѹци имамъ, който не съ ѿ тѣа
хрѣтъ: и сѫнѣхъ ми требува ти да ги дрове=
демъ: и да ще да чакатъ гласъ тѣа, и ще
да сѣде єдно стадо, и єдни пасати.

И попишаха го, и рекоха мъ: учителю,
кога прѣчес ще бѣрати тїа [работы]; и=
коѣ є знаменіе то, когато ще дадатъ
тїа тїа работи; и йисъ имъ твой именъ
рече:

рече: гледайте хрѣтъ, да не грѣшате да се не
прѣлѣстятъ: защо то мнозина ще да донѣдатъ
бѣмѣто, иже, ще се скавватъ на єдни дѣсламъ
Мессеѧ на други Мѣхаметъ. — И исѣ Аметъ
ще си казуватъ: времето приближнѣ: Но виѣ
който сте во хрѣта Крестени и ѿслечени:
да не ѹдете по иудино прѣлѣстїе и пропо=
вѣти. Когато чуете бранъ размирилици,
да се не ѹбийте: защо то требува да бидатъ
тїа напредъ: но не є ѹщетвачъ на
скончанието. Тогава и имъ кава защо то
това време ще да стане гавици на гавици,
и царство на Царство: братъ на братъ,
вѣра, на вѣра. И това време ще бѣдати,
знаменіа: толѣми, трусове, земля треніа,
и гладове, и болести смртнии, и стрѣш=
нии страшнища, и знаменія големи ЗИЕО:
то ще дужевати; и Фата тїа рабети то:
и понапредъ ѿ всицкии тїа работи; на
васъ който-сте въ хрѣта, ще тѣрати...
Рѣци теси на васъ, ще ве предавати на
судилища, утешницища, ще ве водатъ:
пре царове князове, и ще ве и спрашатъ
на здравеніе: задади хрѣтово то имене.
Горко наше признателенъ помъчъ да даде
въ Онилдини: [горко же ини дѣши щото
са]

ГЛАВА 7

СА ВЪ ГРѢХЪ] КОИТО СА ПОДЪ АНДРІОСТОВЪ:
иже защото ще да бъде гълъма сърба
на землята, и големи гнѣви на тїа иди.
ище да парашатъ подъ ѿстріето на скелите.
и това време слънцето, и месеците
и звезди те ще изгаснатъ; а морето
ще да бъде страшно ище да не гръзетъ;
и зъвчици те ще да изънедоумятъ както
че улави се каде по землята: ще бъдатъ.
ище да умрятъ човетци ти ѿстрахъ
^{се} покъсме по скоро: за ѿти ѿчакването
не знѣтъ [страшни работи] защото я нѣсъ-
нише сили щедъ се поклататъ; А друга имъ
прѣтъ рече й това време кога ѿ бъре:
да искара писту, и тогътъ
рече имъ: ще видите смоковница та, и всич-
ки те дръбесъ, смоковницата щотъ є
прокле! и се удро съ когато ѿ иде при недъ-
жилъ да нема плодъ воскочишието; За да зна-
емъ та смоковница що е икофъ: то-
васе [еврейското племе; и народъ]. предъ
доходъкъ на йисуса христъ: ще
що даде иниции Евренте да приходватъ въ
христъ ѿ крещеніе; така и загради-
сата и въ говоре євангелистъ аукъ:
това говоре: за Евренте и зъх дръгите
вътра. всички ще станатъ християни
единъ.

31

19.

единъ стадо, единъ пастиръ. євангелие ѹчанието
10:16. Адрианъ ѿди и има икофъ не се ѿ-
трова търълъ токъ, вонъ и синъ ми требува да
иовеши: да ми чистъ, ище да бъде =
единъ стадо и единъ пастиръ. и ѿ лъки
зк. глава: ст. 7-8-9-10-11-12-16-17-23-24.
до, 29. съ.

Ще поговоримъ за вътра, и заслужение-
то на създателя БГъ.

Ще вътра, вътра е любовъ и служение на БГъ:
она е вътра на никоя на родното, вътра
нещо нещо ще е не достойно и ложено и
неправедливо: добратя чиста вътра сватъ,
тъка разумниятъ добри члвкъ, неще нито ложа,
нито зло, да на правыхъ на члвка; вътра та
изска, да има члвкъ тъ, просвѣщеніе: въра-
зъма; при това, уто може да бъде безъ вътра:
защото вътра е, създадъ БГъ, за члвка;
и члвкатъ е, създаденъ за вътра...

Она чете на учни: задаваешъ що са члвци-
те, що е члвкотъ; ѿдеса дошли члвци те, и ка-
дѣ ѿтикатъ; и чю-тоса безъ вътра члвциъ;
ти са същество и зъбенио, не честн-тихъ
като дръбо... що тогъ горатъ... при това що
може да бъде ѿ съ вътра: по достойно ѿтъ
члвка, който що знае благовѣстіе тъ:

зъ

зъ

хрѣто и бѣлъско; така и благороднѣ е то,
на разумното чѣвческо существо; спро-
свѣшнѣето това просвѣщеніе и ученіе;
което сасе и бѣлните ѿсвѣтиле ѿ души стога;
и на юнѣ. и съ тѣхната ѹка сасе:
образувале: великите Вселенскій ѿтцихи,
Василіа великаꙗ, Григорія Бѣсловиа,
Іоанна Златоустаго, и нашите великии
прѣсветители: Кирилъ и Методіј;
и много други конѧ, дѣховната мѣдростъ
и слава и ѿршеніе: на нашата православна
Вѣра и Церква; сюзъ Братїе, щоможе да
се каже, подостонно и почудесно, ѿтъ
православната Вѣра, коѧто є помагала
и не ѿмормише: апостолъ и проповѣдници
и благороднѣето хрѣто; и на безброй=
ниятѣ не постдници мученицихъ; бѣ се
є лично ѿвѣдалъ, и са бѣа исповѣдале предъ
Цареве предъ Инѣзове и предъ сѹрнинцихъ;
исповѣдале са Іисса хрѣта сына йакіја; —
великиите наши бѣгодачелихъ, коѧто са
съ смиренъ, ѿзыкъ, съ блага ѿста, сас
исповѣдале, до чловѣци и преѧ говори=
ле словото йакыю: за слово то йакија,
иза вѣрата, жертвася странеле, за
любовта за бѣа, сама способна жи=
вотъ,

жivotъ да намѣратъ [Царство небесное].

Ихълисти перво.

Ихълисти тѣ позватъ че немало бѣи;
чѣвкъ некои христыдиши: ѿговориши и=
хъмъ казалъ: на ихълисте, на това и стри=
нали выѣ което говорете, али далисте
яди, и ли отре простнѣа слава. и съ=
просвѣщеніе то ажовно и чвѣтвеніе!
чѣвѣци кои созадае ибо то, и землята;
и всичкии свѣтъ що то се видѣ и не видѣи,
и наї послѣ созадае чѣвкъ и ихълисто
казалъ да за ѿсое наї послѣ на правенъ чѣвътъ.

А христыдиши ѿговориши: єдни Царь кога
ще дойде нетре река идже: грамота всичко
приготвата на предъ и место то мя при=
готвата като кѣпостаде Цар, пакъ река
идеаде доктор, пакъ ѡси сїреде ѿрека
дошелъ. таинъ иже приготви на предъ вси=
ука наї послѣ чѣвка созадае [прѣтъ]
и не вѣринко / ихълисто/ казалъ нема
бѣи: всичко това що то видѣме сѧмо ѕ
сѧе се на правило!

Христыдиши ѿговора противъ: Ихълисто,
чѣвѣче говореніето, ты тыси рабъвъ
чѣвкъ, не ѿ глаголъ говоришъ: да наїтъ
тѣдашъ-се като ученъ или учитель: сѧко
пела

папела, навидъ като бы засыпанъ члвкъ,
въ європейскій, ^и немашъ немвѣнъ нищо;
въ тебе, нито дѣлъ сѣ, дѣлъ гдѣ, като не=
машъ члвче въ тебе; на разно се нарываши
человѣкъ, є "цѣль вѣкъ: като промине отъ
той, кѣсъ мало, временъ животъ, ѿтива въ
блаженнихъ животъ... Не що ѡфедате попитанъ
ми феми кажете на това сега вѣ щесте;
Нихилисти те; като ймъ показвали; некое
зданіе голѣни, кѣши краснинъ; и пнто конъ є^т
на правилъ тїа зданія и тїа кѣши; Майс=
торъ тїе направилъ
^{майс}
^{торъ}
Отговара ^{майс} ^{торъ} Нихилистъ Майс=
сторъ тїе направилъ.

Отговара ^{майс} ^{торъ}, това заключеніе
бидети не пълно и засправедливо члвче
отъ твой странъ, ико и вѣнте, и зда=
нито, неможатъ ѿ само себе да са
на правата, безъ майстора; и коли пове=
що: що є направилъ, толковъ безъ бояни
чудеса; ибо, звезды, съмнѣто месецъ,
землята, моретата; и всички тे
творенія, ко се видятъ и що се навидѣ,
и растенія та, дѣрни до твънчката, и
по мравъката; се є Гдѣ Бгъ на правила:
и е создалъ

и є создалъ, безъ Гдѣ, нищо не є было; и не ѿ=
дѣлъ никога. Слѣдъ! ви, и Нихилисти пре=
змы на мѣдроста, назвате се мудрихи, и
прѣни съ потребата въ мѣдростъ. За
що, защо то не выжда тѣ: Гдѣ Гдѣ, и мы=
слите че нема Гдѣ. Многу сте пленени
отъ противника; не мыслите за излы=
заніе то на душата ви! ще вѣ пытали;
пыталъ сте, слышали сте не кога,
говорилихъ и мыслатъ си, и гласатъ си,
видохтели си некой часъ.

Слѣдъ отговара Нихилисто не сме ви дали
гласатъ си мыслатъ си и душата си.

Отговара ^{майс} ^{торъ} и защо говоре=
те, Нихилисти: безъ мнози и глѣдъко;
Бгъ є юнико навидимо существо, Бгъ є
дѣлъ сѣ, сиръ говоресе существо не
всюгдено, члвчи те неможатъ съ наши=
ти ^{дѣлъ}есни ѿчи да видятъ; Гдѣ Бгъ.
А съсъ душевните ѿчи и чисто засеца=
ти и виждамъ съ юма Бгъ: Бгъ є создалъ
нашето тѣло и душа: то събира, и попород=
и съ Бгъю, и така нашата душа рѣ є:
Затова не можеме да си видиме душа=
та си.... Назвать че въ мыналісъ:
вѣкъ, въ Парижъ като Безбожіе то

Безъ бжіє то є было въ морѣ: єдина тѣль
на бжень, на мѣрнисвѣ, єдина путь въ кра-
ївъ, на неколкѣ нареченніи философія,
коіто говориле за бг҃а, и отвориле за
бытієsto бжію; а члвѣкъ со вѣсімі нико
[дрогарать] не молчалъ.

А-часовнико тѣ почнали да звоне [ад-
ьші], въ сѣщата Минута, когда то го по-
пытале, философіте за него въ то-
мнѣніе, что кѣ да отговоре ѿнъ за
тѣхніо въ просл. Затока той имъ
отговорилъ: я имъ показалъ, часовнико-
тѣ. А произнесалъ съ дружескимъ рѣчи-
но ги попиталъ, имъ казалъ, въ любовта-
ви, ще въ попитамъ, а мнъ отговоре-
те малкѣ: часовнико коіго на про-
выхъ: да врѣви толкъ и да бые...
философіте ѿговорили майстори:
го на правыхъ за да бые и да врѣви.

[полкъ повече да говоримъ, ѿговори
хрѣтийнино, толкъ малкѣ ще да разѣ-
реме, за што бѣа майстори, а ако
майстори, не на праве не що, и пок-
во да є неможе да быде да врѣви
и да работихъ иниці. Такиа бѣа:
бг҃а не є, бг҃ъ є начинавъ всычко;

Ако-

и є созралъ: и позаповѣръ та же є, сило, и=
врѣвихъ, кѣто сълицето мессецитъ, а при-
чне извѣстно є что самъ ѿговориле
философіте /и пріятелите тѣ/. Само
почнали да се разбиратъ, съ смѣшкіи =
шаги: и свиршилеси разговоро; когда що си
имъле ѿвича, тіа филосовъскіи: когда
то дохажрале въ затруднително:-
положеніе, ѿ неконѣ въ бг҃у дѣновенъ,
и образованъ члвѣкъ, почнувалиса :-
шаги, прикаскыи, смѣшкіи, да приватъ.
Учвалосс є ѿще єдинъ достроуменъ
танокъ ѿговора на єдна на бжіна Гїа;
известна и описана, ѿ менните
дружини и послѣдователни. Коі то
са были на бжініхъ; въ Волгескороцто
время и не честнѣ, той на прозно се
турбили; родилъ за ду склоне въ невѣре
такъ господижа жена: многъ се требуи
а многъ же становио да садно ѿть неимо-
то противленіе; и казалъ въ неизнамъ,
да имъ по ѿменъ отъ мене г҃дко, да въ =
тока неизнамъ, да имъ г҃дъ, и да имъ тѣ, и=
що є това бг҃ъ. ѿговорила господижа та
женка: не си солтети несте саде вѣ
чи не знаєте бг҃ъ
вразыхъ що то не вѣрвате: бг҃ъ. казала
жената

ЖЕНАТА И МОСТО КВЧЕНЦЕ, И МОСАТА

Мачка, не знаешъ Бѣгъ; само ты не си скотъ и животно; тъа нематъ донъкова ѹмъ,
и разсвѣденіе въ Бѣгъ, за да фолдатъ имено-
то на Г҃убъ, понѣто еъ создалъ нѣбо то изъ-
млата чо то се върбъ и не видѣ: отъговорилъ
той: Государъ, иконали, отъ човека азъ
минихъ чѣкцихъ, сѧмъ самъ азъ, бѣдни, не
вѣршишъ ли Г҃убъ? Горко гори, и да трезнѣши,
вѣдѣте не вѣриха въ Г҃убъ, извѣли чѣкци ти, на
всичре се пекахъ.
Жената, знаешъ ли жене, истина ся мислъ,
и да ти рѣши че ти възкамъ, не сѧмъ Г҃убъ...

Ти че възкамъ въ чо ти сѧмъ мислъ, а че
 чѣкци и мислъ се съ мислите възкамъ въ чо
 че и мислъ Г҃убъ! ище падре съвсемъ наѣтишъте
 спурди труъдъти и правостъти на чѣкци ти.
 З-то. Кога възкамъ въ чо ти възкамъ? Никакъ не възкамъ въ чо ти възкамъ въ чо
 чѣкци не този: иконали. Когато и ми-
 ратъ (умрятъ чѣкци): правава всичко съ
 послѣ съвръсно. никаде не нема, не!

Отъговаря Г҃убъ ти. Да, човка човка еъ за
 квчера ти. Кокошкій ти. Марфета ти,
 мачките, Маймуните, Поганци, и
 проч. много и други грешникощи. Но ти
 всеи мноръ прѣдъ чинъ, къмъ иската-
 ши се се се, и тѣко сражавашъ се се се тѣ...

се тиа животинъ, тиа понеже живо бъти съ тиа
 покъща божія съ здѣшнини за чѣкци да не
 требатъ чѣкческа; а чѣкци тиа и да при-
 веши съ бѣгъ да рѣши и не са дѣла...

Перво, човекъ човекъ и не добитъ съ
 човекъ размѣши размѣши съ човекъ и ма имена
 разлика между едините и другите. Многи човекъ,
 и между добитъ и скотъ: човекъ раз-
 сяди, човекъ сяди, и ма рѣши способъ: че ти рѣ-
 даджилъка, и ма вѣстъ, наредъ, всѣгда и назадъ
 че да познае кое вѣдро, кое злодѣяние във вѣдро
 прави. и да ти рѣши смиришъ и ма, и да възва
 Езотъръ; а добитъ и скотъ тиа възка и лѣса.

Онка, ти че въ чо правишъ съчиненіята на
 човекъ, съ иеговата рѣчъ, спрѣчъ, съвсемъ
 не че иегово може мисли, и такъ рѣша познава,
 истина ти, и да възима доброто. Това е посто-
 на съ човекъ че ни сътвърдява съ добротъ:
 той рѣшилъ, когато е въ Г҃убъ възка, че
 е и човекъ че. За това съ добротъ
 но мнери ирагтелно да каже некой некомъ:
 че си рѣбърокъ, и ровесъ... Той човекъ че
 почне да се вѣдри, и да се кара; и да си поз-
 на иеговата доброта и истината/то е съ иегово
 значеніе/ и да говори да съ самъ човекъ/у-
 а не скорѣ и добитокъ/

ГЛАВА ІІ

З добре ^{шие} Задрава многу макуно да се каже на човека
добрачес, или самъ човекъ да си каже кога-
то дза ѹира пророка за мене всичко е скър-
щено, това е разно сътвърдяма, да са какъс
човекъ, дза съмъ доситокъ; кето си говори
за себе, като когато умрълъ всичко било:
съдишено; той се ^{Бро} съмъ безсмъсленино живе-
що; да и какъво още животно, не спряваш
николко то инъ! Азъ помалко съграждамъ и отъ
колкото мостъ Киче, защото мостъ Киченце,
онд може силно да бега, и побъзъ отъ колкото
тъде, и може да гледа на погръденъ, и има
тънка чутовност; и азъ помалко спрявашъ,
и отъ колкото мостъ Мачка, когато онд
има тъмнина градъ, и нема наждакъ отъ
шлѣкло. Съ единъ думъ, дза съмъ, и да
арлихъ и отъ добыци те ^{животни} нали;
и не честитъ и отъ всичкихъ тъжниво-
тини. Отговоръ ми: Човекъ не се ^{жни}-
жива душка не се сравнявай, съживо-
тините, разсудниятъ какъ неща са жи-
вотниятъ: какъ да датъ, чо да датъ,
какъ ходатъ, и какъ легатъ безъ по-
кровъ и на тепло и на стърдъ и съдни
възаниятъ....

А ЕГЪ, ЧУЕКА СЪДЬЯ ДА ЦЪРВСТВЕШ;

ИМОД-

ИМОДКО подоло човекъ катъ отъ Айтга, човекъ
тъка църква и спряваш, въ бѣа съдителъ;
Който се щастое съ добрыта работиши въ
тъкашниятъ животъ, и угодилъ пасегъ добро
семе: Блаженихъ са тия човекци, че пожне-
ятъ добрѣ, иже църквата, въ бѣа южниятъ животъ;
Дека е мѣсто то свѣтло, дека свѣтре ю сѫщъ
поянише, дека е хладно и прохладно и покойно,
[рахатъ] дека нема нито болестъ, нито см-
смъртъ, [умиранѣ]. ... Отговоръ Нигиліотъ

АКО Е ИСТИНА ТОЛКОВА ВЪРАТА ДОБРАЩЕНО-
ДЕМЪ ДА ВЪРВАМЪ И ЖЕ ВЪРВАМЕ ВЪ БГА: КОГАТО
ВСТАРЕМЕ ^{или} ИЛИ СМЕРТНІА ЧАСТ: ВЪ БГА: ЖЕ ВЪРВАМЪ.

Отговоръ търговъ Нигилисто: Човекъ, ако
ти се ^{жви} смърта, кога же дондрест по члѣвъ.
Ако ти с добро и угодно, това такъ, щижене;
и въвлиси казквайъ се траковъ, ако можешъ,
и члѣвъ животно да се правешъ, и да видешъ.

Човекъ, оти не разсърдъши: Въ животните ^{бѣа}
нематъ слове-се стро, нематъ нито научалъ-
тъбо, нито скребно правило, нито съдѧ;
животно про ако да поръши неща скреб-
но наказание нема, на него мѣе съдѧ --
стапо [тогата], торбата, шглавніка;

А члѣвъ, ако на праве пристапка [погрѣ-
шка] е срестена дъвчица скребно
граж-

гражданско, и естествено назаваніе; ако є дѣлобна по грѣшика: вѣрно по
назаваніе; ще прѣмѣ тѣка є въ сущущихъ. Вѣкъ
человѣче, ако ако неможе на то зи
животъ сѹдъ: и въ сущущихъ вѣкъ назава-
ніе, ще бѣхме съ празникъ мисли, не ще-
ше ако има никакво доброе знаменіе.

ще ще да бѣреши поши ^{тѣ} обѣздителс-
тва; въ грады грешства, въ тѣ убиства,
и всички тѣ прѣсѣпление, щеха да бы-
датъ, позвленіи: да се правиши като

СУДІИ честноста; ще чеше толко да се предположишъ
лошо-то; а сега є запрено, отъ тѣка-
ни тѣ сѹдове: и отъ нѣснѣхъ вѣкъ да
се не прави, да шота та, на иницио, и на
никого; одобрна да праве чѣкъ, колко
може споредъ силата си: за тѣко тонме,
напреко силъ добрина си кај да се прави,
многу кнѧзове, кнѧгини, и бѣти,
чѣкъ, разгвиши раздѣлиса си
иманѣто: по бѣрните, голи и гладини
сиromoаси, съ блогъ дѣлъ: за Амето
шато, и садавалихъ на заподнапити
справжливъ тѣговци ^{помощъ}; скло-
восто, кнѧгини тѣ, и пр... сганивали
ищихъ, скитницъ, прославиши, боли,
голи,

и становиша са
голи хори, иноци монаси, и поеници, и
петровъ скопъ самъ живеале, за христово то
имѧ, а по градища се правише юроди-
вихъ, като нѣзмленни, голи, боси, грѣ-
чатъ по улиците: за достигне ѿнова що
нese достига... Чѣрченъто є високъ
глъбъ викате; не сиваните лениви, не ле-
ните срѣцъ и брати.

И всички, ако нема тѣка, въ тозиъ млад
кученъ живеъ сѹдъ; и въ сущуща животъ,
въ градища страшенъ сѹдъ: за щора си-
бѣти, некълиса тогава чѣкъ тѣ да се боятъ
и бѣти е цѣстрой, чредилъ, на землята правило,
съдебно на чальство въ чловѣци тѣ, за границите
и ѿтъ се каде, да се чловѣкатъ, за да не ѿтъ:
въ спасноста, и въ бѣните, и въ страданія та-
ко тѣкашихъ жиже и въ сущущи: ако чумесме
хнѣто, чловѣци тѣ да тѣреме въ се бесни,
добро наравието: да не правиши зи дѣла, да
немаме зли, изстраданихъ є си чайхъ!
да не правиши чѣкъ, да не залъбваме
на добро то чѣкъ, да не ѿбиваме, да не-
избѣгваме; нещо за полъз, за да станеме
чесни, или боятихъ, и съ токъ: немойте,
да не се предаваме на нашите страсти:
кои то не лъжа, лажатъ, на многи грѣши, и сълам-

работи: [что то е срамно, това с ю гръбноз
и по гръб и не, и тръсната лопатка. Члвчи-
те треба да послушате, малко чо доказате-
ноство: ако се слагате, и броеме гълциъ.

и да понеже ако се слагате като днесите:-

Животинъ, съ сенаквихъ Крайностнъ;
по мъстъ, сътцихъ, Братъ, Сестрій, Ма-
лихъ Големнъ, помислете, че сидиме ѹ

За трака, чре ѹма смерть, и по смърта ѹма
Смърт Страшень сърд: Който на тай сърдъ, не-
ма да губи и руховетъ; да ли неможе да
помогне, същъ и майка: на ѹадъ; ни то сърдъ-
никъ на роднинъ. Ни то войни на ѹадъ, ни то
Чръ на ѹадница, ни то, князъ на ѹикини;
неможе никой на никого да помогне браган.

Само може да се спомогне, поста, мътва
и сповѣсть та покаяние то ѹмилоствиета;
ругро Библия та, за да не парнеме, въ по-
следниата черга, а възехъ работи, да не ѹи-
реме съ гръбъ; да се чисто поклеме, и ѹи-
сповѣдаме, предъ духовното лице, да си
гавишъ всички та зан ѹ нечности дѣла/
работи и не се срамува ѹтъ едно лице:
а угодно; ако не си ядеме съсъ всички та
зан помышление ѹ грешната работи,
послать се срамувате съри Иисусъ.

който на възрастъ, и видятъ всички та грешни
и срамни дѣла: пръвото се познае, ѹтъ пло-
дрове та... когато дъръкъ плодъ ругоръ недава, ѹтъ
сичатъ го, и го фарлутъ въ органъ...

треса дадасъдиме, за та ѹ благи, ѹ горки,
правила, и за пострашнъ ^{тѣ} имъ и нини, чо
иудатъ постытвіа, на съдътъ, подъ земерта
и ѹе иничожество; тешко ѹ горко, ще буде на
на грешници та; Ройто не се ѹ сповѣдалъ и
покаяли съ посты и Мътва; — може да съ-
датъ въ заключеніе: споредъ Апълата по-
робнитъ, ѹе ѹмъ се търлутъ ѹ мината и
на чловѣци та; така кой че е Саринъ,
чо ка ще бере: ѹ ли ще иже с...

Истинна Братіе каквихъ требаха да дади-
тъ свойствата [свой-работи] на члвчи:
чловѣци та да взиматъ примеръ ѹтъ малки-
тедечица: какъ почина та ѹ се бодти на
щътъ си ѹли Гащаси; така иже треба:
коинтосме члвѣци та, да почнатаме бѣа
создателя, и въ единнаго града нашего, ѹтъ
Христо, сына Ехіа: да го почнатаме съ вси-
чка мисъль и душа, така ѹ щи на съ мните-
ва ѹ почита. Како добри дъщери, ѹто то
насъ: почита, и добри та ѹ злате чада;

такъ са трака сме дължните ѹ чада
да

та, дасъ боятъ, ю да почита тъ боядиси, а
майкаси; таака дължностъ и нѣ чѣвчите
да се учите и почитаме ю да слакеме Го
Богъ и създателъ свѣтого.

Братіе да не глердаме, ^{онисананчани отъ} Нижеистите, ^и нѣкакъ
губъ Матеріализмъ, не Аховоно просвете;
и са надѣятъ, да спечелятъ многъ по-
ръжателни, за ю привлечатъ твърдѣ,
многъ чѣвчески гласове, за суть иныхъ па-
страна на разврата за чнегрѣтъ;... но ю
не мыслить безъ Бѣниль тре, Нижеистици;
чеснокъ чѣжденіе, ю ли бѣда, да на праватъ,
на христіанска та Вѣра, не можатъ ю.

Мѣчно имъ єї на нечестивитъ, на то на иныхъ
ликинче, тавс имъ са иначто повече все:
празнико азмихи: ю на нечеставитъ и
нижеистите...”

Братіе, на истине ю Вѣро, погоди не тре на
трѣхнѣо иниции времененъ тонъ: гробъ ю
имъ часъ, кога до иаде смертна часъ;
какво временяватъ тонъ; честеста си,
выбѣтъ свиденикъ за Вѣрата христіанска
за да имъ проѣтъ ю вси: сїено, тогава
^{са икрыть} са приближаватъ, и на инициата Вѣра,
тогава са застанили предъ истина та на
смертна часъ: когато въ готова Истината

на дѣждихъ, ю ставатъ са разсити съдици
скъщени, на то сиромашата ю немаке,
ю полно да се развеселе, ю ли ю са
чинчтоже, за да нема сиромахъ, и никакъ
на землята; таакъ жалбы те, и стра-
даніята не се претврватъ, юще єтъ
Вѣковето са на то ю сега; и кой то са

За вѣтра ю за Бога страдале блаженіа.
Асегашин тѣ тегилая почти нашии се-
когашъ исега пройвализатъ єтъ нашите
не добры страсти: ю не завѣтра вѣда-
сте страдале, токмо ю зли-тени страда-
ти; и тїа страсти христо са чисти:
и за Вѣратѣ во христылностъ то єс-
тырва ии. За да си глаголатъ предъ сего,
ю за да мыслите за Бога, ю ю отечес-
тво си ѹбесно!

„Былое време когато икрыты христылии,
и макица высока ю дългокъ ръкими —
любовъ имъ Богъ, спсигелъ: не слуша-
ли безъ Божии тѣ ^и хумонисти тѣ иуди-
ти имъ, высокы гласове, ю потръсениа: на
вѣринте братіа товарали са чешкіи то
вари, който, саоредъ христова даумка
на Мойсееко то съдилище съдила кни-
жинци и чиновинци: ю всички, юто въ
речатъ

речеши а къ върдете, върдете го, и пото
мъните имъ земи работы не правете, поне
то изгубатъ ѿ не правкти; съ хръзбатъ
товари тръшки Амъчни зъносентъ; ѿ бъни
сами нещатъ нито съ пръстъ драги го-
плататъ; и прашиватъ раковето ѿ го-
лите на предишнѣ имъ; за други славатъ
и ѿсичатъ народъ и пр. [Матеа 23] Г/.

Бт. 2-3-4-5-24. Такви са понегде и
злериали: Водители епѣши за отзаконъ
и за ѿтъ Вѣра: който преодолѣда
комари тѣ, ѿ камилиша поради въвѣръ
ст. 24. Брати съ христолюбии христо-
дници, такъ ѿ всички тѣ времена —
Братя є на предвала и покъ же на
предвѣ, пораждало є ище пораждъ.
Съ таквіа свободни профелениї съ
съ високатали любопътници
ни, и да се не отърицамъ Братата:

отъ 7 и съ надежда съ любовъ тѣ съ кон-
тикула то съ украсата християнства
засрало. Брати съ християнства Вѣра,
съ прижи перво за душата, второ,
за тѣлото; посто є замѣнѣ гла-
вното и важно и нужно като въстѣ-
ници било да наудимъ тѣго-
пази

кази: что є стъ на дѣло тѣ пози членъ
тѣлото, пасредство и на въздъхъ
и на чистота и на пропитанѣ
и на тѣлесни тѣ сърасѣти душата,
бесѣща тѣло то, съ постъ Мѣсяцъ,
и причастїе и съ сѣнѣ тѣ Тайнстви-
я; тѣлъ ѿна пріемъка пр., Вѣра тѣ
и послѣдникъ неговъ въздъхъ и конецъ;
и проводатъ: Вѣра тѣ въ послѣдни
и имъ имамъ ѿ то имъ и послѣдни
и вѣчната имамъ; но тѣка ѿще не ка-
зва всичко за вѣчното: Вѣра тѣ —
зна є за чловѣката, ико є билъ
си чиста християнска Вѣра, и съ добри
дѣла ико съ живеѧ, и ще съде тѣлото
бъчено съ смерта, и съ тѣ грешното
почиваніе: ѿ състрѣ тѣлото, възрашатъ
просини скъсли, и ще Воскресне съ слава,
и ще съ со единици тѣлото пани съ душа
тѣ си и живо; и ще съ на слава въ
дадъ съ не искъзана радостъ ио бъни-
чесмо тѣ блаженство.

Брати є вънр, е чиста тѣ, христо-
дници тѣ чиста тѣ, она душа на
землата по тѣлото тѣ, съ возможно-
ста и; и душа и душа искънъ тѣ ии

Препи
иши

потребно не ни дава твікъ ѿна знає
коєто не ни е било потребно и пісмѣ вре-
дителю е било; за това не ни дава!

Нехните єсѧщія са по велезах въ
свѧтіе то второ христово пріїстівіе.
Когато діша та ще са втори путь со-
єдини съ тѣлого! тогава вѣра та
ще помогне секомъ споредъ ділата
на зли те зло: ще имъ даде; а на
добри те добро ще имъ даде.

За това євки и ѹстрінажъ, хрістіанізъ
є щастливъ и блаженъ; който почита
Бг҃а, съ постъ и мітва; и на който
се славчаватъ; съчали-жалси, мѣки
страданія; въ не вѣрници, или и отъ
вѣрнижъ, блажени са тіа душі който
са страдале; а който є исключенъ
ш таквихъ мѣни... па и ѿнъ печали
блаженство то; съ неровото сарди, съ
секогашъ є полно съ любовъ, и съ покор-
ностъ камто вѣра: на спаситела
нашего Іисуса хріта, тіа чловѣціихъ
ще будатъ блаженія и ще са радѹв-
атъ и веселъ съ си тे спіхи, и съ дініш-
те: За що то Праведните и като
фінікъ со ще цвѣта тъ: и като
ліван-

ліванскимъ кѣдъръ ще расте; Закшото,
ще са Насадени праведните въ дому-
тъ Господень, и ще цвѣта тъ во ду-
воровето на нашіт Бг҃.

Препи
иши

и ще са подоносници и въ симѣтіи
долгокъ старостъ, и ще са прѣсты
дніеви и зелени, и меризливи.

И ще да возвѣста тъ на не прав-
едните закоєто и коєто є праве-
день Господъ, во пристїжището мъ и
въ дому тъ мъ не праведни нема
къ него; за чо то ма развеселихъ
насъ Господъ праведните: и са ра-
дуваме въ дѣлата мъ на рѣчи те-
мъ на Гдѣ.

Колко са големи дѣлата Господни
и долгокъ помышленія та мъ зело.

Безумныи чловѣкъ това неоз-
нає, и глупави не разумеватъ твои

Нечестивите ще призначатъ и ик-
натъ со са цвѣтокъ тъ иль на въ
всички ти имъ работи на беззаконіє-
ти имъ; за да са истребатъ вѣчно.
Врази ти Гдѣнужъ ще погинатъ: и ще са
распрѣснатъ който са работише безъ-
законъ! Око то ми ще видѣе отамъше-
ніе.

ніс тво на непріятелі ти: и' уши-
тєни щечів тъ и' мъ м'кіте на зло-
творци тєни; Коніто се д'ягаха —
на нас... Кістюмк ів. х. 2. 10-11-12-
13-14-15-16.

А, что ни назватъ и' даватъ на-
насъ; Ніхністы тє и' соціалісті;
никогашъ никой п'яты, не ни кавва-
ть неко е добро: съ не йсполніт' сльни-
те и' мъ ніжини єщання, а, и' пора-
жатъ ни, на насъ Безъпокойствіє;
м'ки трепетъ, недоволство съ сво-
їтъ и' мъ юностъ, за вистъ, на сілі,
со съ возм'щеніемъ, рѣкы ѿтъ крови...
— Ето ніжини тє мысли и' здорове... —
на чеснотчество тв... Ніхністо мысли
самъ за себеси днесъ ще и' мъ и' ю-
підмъ, ю т're, или и' староста ми ю-
ск покажемъ; ти я правать скажо та-
ко, както єнай ѿдьвишель, коніто
утре надъ д'янинската врата и'ли м'зда:
секорашъ єаквичъ една д'яска ѿица на корто
б'яло на п'исано:,, ю т're т'ка Безъ
пары ѿе бричакмъ?,, това ю т're
секорашъ єостанів'яно се за ю т're;
а д'яло.

а, д'и не съ никогашъ не б'явало; тана и'-
Ніхністро за д'ясе покажть єстра-
валы покажніє то се за ю т're...
тракаса євоборните Человеци понекой
и' ѿ Богатітє; въ наше то Време, пове-
че ѡколко то другіи п'ять да єбыло:—
А спочухъ юнітелыхъ, и' говорятъ за-
челов'ялюбіє то,, камъ сыром'ашкітъ
и' Богаташкітъ чада: за просв'щеніє-
то на юство то; т'ясе даватъ оши-
шашъ; Печатлена книги Красно-речіві
съ юнітелінн: Сістеми со т'ю і'рніві-
тельни големи системи на юма съ.
Граждансько просв'щеніє; а, колко то
за В'ярата и' за д'ята! големи са
собакини д'яла; утыхъ постъ не почи-
татъ въ церкві не єтикатъ и' ю то
єтикатъ: и' това съ гордостю на юро
п'яты. а, не ікаро юніт'єли задани
приказатъ и' на ставатъ христіанітє
съ слово то Б'яло, ^{или} слово ѿтъ хрис-
товитє чудеса?; за що ѿ христо съ
сл'вналъ ѿ н'бо то, и' се в'плоти-
ль и'родилъ ѿтъ с'я та преиста
Абга Марія; и' какві е чудеса пок-
заль въ жыбо про си и' м'ки претер-
пель

УЛОВКА 5

• • ПЕЛЬ ЗА НАШЕТО СПАСЕНИЕ; И КАКИЕ Е
ЗА ПОВѢДИ ЗА ПОВѢДИ И НІЧЕ ДѢ Я СПОЛНЕМЕ.

А, ЧИТАТЕЛЫЧЕ ТЪИ МАЛКО ПРОЙ-
УВОЖДАТЬ ПОСЛЕДСТВІЯ ВЪ МОСТАТА
ДЕТОСЯ МАСТРОВСАТЬ СЕ ЧИНИТЕЛИ-
ТЕ ПРЕВОЖДАТЬ И ПЕЧАРНИЦЫ ТЕ;
ТЪИ ТІА СІСТЕМЫ СЕ И ПРЕВОЖДАТЬ;
САМО И САМО НА ГРАДІАНСК. ПРОСВѢЩЕ-
НА УМА И НА ЧІСТВОТО? . . .

А ЗЕ. РУШЕВНІА ЖИВАТЬ И ЗА ВЪРАТА,
НЕ, ТѢПЧАТЬ; НЕ ГІВАТЬ ПРИМЕРЫ И С
ПОСТЬ, И ДѢА ПРЕПОДАВАТЬ ПОНЕЩО И ВЪ
ЦЪРКВЫ ТЕ Ш ЗАКОНЫ Б҃ЖІХЪ; ТЪИ НІЛ
СТИ ТѢГУЧИЛЫЧА, НА ПОСЛІШНІТЕ ИМЪ
УЧЕНИЦЫ? ТЪИ И ДАЙМАТЬ ПРѢЗНИЧНО
А - Т-С, НЕДЕЛНО ЧІТАЛИЧЕ, КАГО ВЪ ГРАДО
ЭРГИ И ВЪ СЕЛАТА, ДА ИМАТЬ ЕДИНЬИ
ДУВАЧАСА: ПРЕДЪ-МЕДТМЕТНО НА РОДНО
СВѢДЧЕНІЕ! . . . НА ПОВА СЕ РАДІВА И ВЪРАТА,
ЗА ПАТРІОСТВОТО; И ЗА РУШЕВНІЕ
СІСТЕМИ. А, ВЪРАТА НЕ ЖИВОТВОРЫ;
ТІА ТѢХНІ ЧІЛІА, НА ЧЕЛОВІЧЕСКАТА
ТѢЛЕСНА МДРОСТЬ? . . . БЕЗЪ ПРИЧІНА
НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ И ДІЙСТВІЕ. Т-С
ПРИЧІНАТА Е КАМЪ Б҃ГА, И КАМЪ ВЪ-
РАТА, МОЛНГА ТА ПОСТЪ ТА, СЛЮСЬ,
И ПЛОДР-

УЛОВКА 6

54.

И ПЛОДОТВОРНОГО: С НАЧАЛО Е И МИССА-
РДІЕЧО Е И КАМЪ БЛІЖНІА, И СОСЕНО
БОБРЫНІХЪ ДА И МАМЕ ДАГИ ПРИЧІ-
НАМЕ СЕКІ ПАТЬ СЕ СЕКАВИ БЛІЖНІА,
ВЪРАТА КАМЪ ТОВА МНОГО БЛІЖНІА.
БЛІЖНІА

б. РЛ. Отговара. НИХІЛІСТО.— ВЪРАТА Е
ДОБРА САМО ЗА ПРОСТИ ТЕ ЧЕЛОВІЦІХъ.

Отгов. Християнно.—, АКО Е ВЪ-
РАТА ТАКІВА КАТО ТЫ ШО ТО ГОВОРЕ-
ШИ, САМО Е БЫЛА ДОБРА ЗА ПРОСТО НА
РОДІЕТО; ЧЕЛОВІЧЕ СМІСЛИ, ТО ТД Е
ТОЛКО Е НЕ ШБХДИМА КАТО НА ТЕБЕ:
И ЗА ПРОСВЕТЕНИЕ ЧІЧЕНІЛЧ ЧЕЛОВІЦІ,
НИХІЛІСТЫХЪ ПЛІНЕНІ І САГРАНАТА;

КОТЬ АКОЛІТО ЗА ПРОСТО НА РОДІЕТО Е
ШБХДИМА И БЛАЖЕННА СЕ ВЪРАТА.

ЧЕЛОВІЧЕ, СЕКІ ЧЕЛОВІКІ КОЙТО И ДАЕ
ИМЪ СПРАСТЫ, И ТВІРДІЕ МНОГО СЫЛНІ
СПРАСТИ; КОЙТО ВЕ И ВАСЪ ВОРАТЬ И-
ПЛІНАТЬ! Коєто сени единъ члвкъ,
ТРЕБА ДА ГИ ПОСТАЖДАВА? С, ЗА ДА ГИ
ПОСБДИ, НЕ Е ВОЗМОЖНО: НЕМОЖЕ БЕЗЪ
ВЪРАТА, И БЕЗЪ БОЖІХЪ СТРАУС: А КАМЪ
БГА ДА И МАМЕ ЛЮБОВЬ, И БЕЗЪ БЖІАТА
ВСЕМОГУЩЕСТВА ОІЛГ, НИКОЙ НЕМОЖЕ
ДА НІЧПОМОГНІ; СРЕСТЬЕ САМО Е
БГА

• ВЪ ѿстравыли сѣта та вѣтра може
и хи помоги съ и донесеніе... .

Въ всички тѣ времена, дни и години, и-
мѣли съ ЕГ҃: за всѣкій єдиницѣ имѧ ЕГ҃.

Който е создалъ всичко? Несмотря и-
земля та, и настъ чловѣцъ тѣ ии сотво-
ри съ своѣта съ река; и думна да де-
ни съ сѣта, затова която е, нашата
душа живай свѣта и нема смртъ;
затова на която мы сме длѣжни:
да мѣ съ поклониме, заранѣ, вечеръ,
и скогашъ да мѣ служимъ... .

Която ни е душата наша, безъ смрт-
ни; така треба да се потрудиме за
дешевно-то и трлесно спасеніе; за кое-
то длѣжниме да съ потръши мѣ;
и ма мѣ пороци, вънѣ, грѣхове, която
не премѣни, скогашъ, независно тре-
бада ѵз сгради мѣ ѵз настъ; а, и ма
добрь-дѣла която треба да ги и спо-
лнивши мѣ; и има рай, за кое то
требе да се потрудиме за него.
и има адъ; ѵз която требе да
избернеме ѵз вѣчныхъ отгъда
не работи мѣ: зли губищни хъ раби-
ти; и ма послѣдни хъ съръ и тѣ
която

и която треба да съ боимъ; и и ма —
смерть която скогашъ ии обирѣжа, —
законъ треба за не д., да съ при-
потвѣдимъ и за тѣлото, изъ душа та,
за да съ ѵзуето садошище да се
возврѣта рѣ да нематъ прелѣни хъ.

Задеки едини чловѣкъ съ Гдѣ нашъ
и исвѣтъ христосъ е, която за настъ сстра-
далъ и чурелъ на крестъ, задали
спасе всички тѣ чловѣци хъ. Така христови-
те заповѣди са, рѣвно съ и потребни хъ
са за всички тѣ чловѣци; и ѵз какво
и да са звани, и язычници, ако вѣр-
ватъ и ѿблѣчатъ во христъ, и иссе спа-
сатъ; така и вѣратъ, която спасава
чловѣци тѣ: тѣ и нужно є за всички-
теда сме во христіанска вѣра; т.е.,
во христа да вѣрваме.

А, ѿще по не обходиша въ образо-
ванните просветени хъ чловѣци хъ, за-
богати тѣ, и за силни тѣ: т.е., за су-
дѣй тѣ, за що то тѣ са; подвърженіи
и на поголѣми, илѣкостици хъ, и искви-
шениа; за що то ѿни посвѣдено —
могатъ да праватъ: зло, наука, ка-
и съ ѿкраденіи ѵз примери, на бе-

занадроственность, съмноздержаніе, и ѿ пренесреніи на кардѣ Вѣрою исповѣданіе твои должности; иже какемъ че за тѣхъ ѿще понижнисѧ, за превозните средства; като ѿтъ злато, което скрытыми дѣлами выкроѣши, да видатъ работу ймъ, въ судѣніи ѿмъ правове....

ГЛАВА 7. Отговара Ихнитъ
стю стыга да є члвѣкъ честенъ въ та-
квий лѣлѣ; и това е най добрате въ
вѣра и това стыга на человѣка.

Отговоръ. Да, и стынали това ли
мыслишъ, и съ тѣлесы мысль то-
воклеты є мнѣніе члвѣческии;
А да това може да бѣде и да є довол-
но, когато поднес члвѣкъ слѣпъ ^{пъ} ѿ-
бѣзъ верцы! и между катишире;
Но това не є доволно, и не є нищо,
ко сила га си, и съ искусството си,
члвѣкъ зада може да достигне и-
надъ сѣблациите и умсечината;
Пакъ не є нищо! Да, може това да
да стыга и да се отгнаса и въ-
чуматъ, на таквыи члвѣцы, но не
стыга съ такво во ѹскство немо-
жъ

ибо да се ѿтъ несъчлвѣкъ, камъ бѣ, и верховнина наша Судія.

ты, члвѣческозвашъ че, стыга члвѣкъ
да є честенъ; Нека да положимъ и да
кажемъ, че є тъй; Но треба да ся иди-
жинимъ и разберемъ: молчите, кажи-
ми тъш че ты разширши подъмните-
стыга да є честенъ члвѣкъ?... това —
избрание и доидателство, мене се
види ѿстрила пресла; и мы съ пока-
зва като нещо, но оро съ прекица, и
което лесно съ подаръка и предава
камъ всички че вкусове ѿбращи...

Члвѣческъ, попитай на примеръ, трои мла-
ди и богатъ разваленъ члвѣкъ; можели
съ разваленіј неговъ наравъ, и беди-
въобразно томъ: зло, поведеніе може-
ли да съ нарече честенъ члвѣкъ —
понеже че то ако є и богатъ.

Той, че разберешъ ше че отговоре,
тъй че и грачкише съ на млади те,
нижъ не можатъ, не може да бѣ
честенъ члвѣкъ; Между това и се-
щкорѣши некой мвъ ѿ когато гра-
чила рюмочаднота мѣ счастие, /кѣр-
ка/ съромашката Майка, когто извъ-
губи-

РУБИЛА РЕШЕРЯТА СИ МО ГЛАЗНЕНО
ШТЬ НЕГОУ-НПАНЬГО НАРИЧАЛЕ ЧЕСТЕНЫ;
ЛОВОГОСТВОТОМУ И ВІДФ. ПО ГОВОРУЕ
А НА СИРОМАСИТЕ СЮПРИВІДЕНИЕ И ПО
ДАРОЦЫ ТРІЙ БІЛА ЦІРКИ ТЕ... —

^{Честре-} Попирайте самого єнози ненасітни
^{Нълтє} ТРГОВЕЦЪ ЧЕСТЕНЪ ЛЕ З КОНТО ПОПРАВД
СТОКАТА СИ САМО РДА ІМА ЛЫЦЕ;
САМО ВОДА ЕВЗИ ПОВЕЧЕ; А МАТЕРІК
МАЛКО, А ЗА РДА ПРОДОВА СЪ ПОДОБРА
ЦІНБ! Попытай юрдожнико поіто ру-
БОТЄ ДВА ПУГА ПОЛОШО, И ПОМАЛКО РУ-
БОТЄ РАСОРА ТЕ, ШТРЫ КОЛКО ТО КОРА-
ТО СЛАЗАРАТЬ И НА ДІНИЦАТ: А НЕ НА
ЧРЕЧЕННА ТА ЦЕНА И РАБОТА... —

Попирай єнай домакінько поіто съ
ПОЛЗВА, СТКИ ПЕТЬ є СИРОМАСІТЕ, НА
СЪ СВОЙТЕ РАБОТНИЦЫ, КАТО ГИ ПРИЧУ-
ЖДАВА ПОВЕЧЕ ШТЬ СИЛУТЕ ИМІ, И ЗА
ПО МАЛКА ЦІНА? АНЕ СПОРТЬ СИЛАТА
И РАБОТА ТА ІМІ; Попытай тѣхъ та-
КИХЪ БОГАТЫ ЧЛѢТЦЫ, МОГАТЛИ ТЕХЪ,
СЪ ТАГІВЫИ НЕ ПРАВЕДНИХЪ ДЕЙСТВІЯ;
АЛІ РАБОТЫ ТЕ ІМІ СО ШПОРСТВІА; ЗА
АХ СЕ ПОЧИТАРТЬ СЕ ЕСИ ЗАЧЕСНИХЪ,
ЧЛѢТЦЫ! НЕ МОЖЕ ДА СЕ НАРЕЧЕТЬ ТАКІ
ВЫ

ВЫ ЗБ ЧЕСНИ... О ТЕ ЖЕ ОТГОВОРЯТЬ ЧЕ-
РІА ЧЛОВІКІЙ, Т. Е., ЗГОВОРЕНІЕ ЗГОДОВАНІА,
РУКАЗВАТЬ САМО ЗА Т҃ХНО ТО ЧУМЕНИ
ЗАРАСИ УПАДАТЬ ПОЛЗИТЬ СИ...

Попирайте распочителия, и скржавія, и
правеңіліктар, а пыжніца та, і какви са й-
коіса ёть тіл чесните члѣтцы; и же
слушаша шпоритъ и твіртъ зговоры.
Т҃й споредъ мітнієто на всичкіте тіа,
развратники, и лукецо, и распогітелия
коіто разоріль рманіто си юромо чу-
дієто си, и єкшата си езчесніу ра-
боти, можели дасе здре честенъ тои
члѣтки; Ако таковъ члѣткъ не се на-
може є по гражданскій те замонихъ,
како за разбояніи, илі убийця, да
себе на речати, тако и дасе наказатъ
тракія члѣтци... — на мірашьли ти
тіі правіла твірдѣ много добри... слъ-
слѣдователно; той таковъ члѣткъ коіто,
не се ти покажи, и за рб се е, исповѣдо-
къ за то прійма духовно каноніческо
на казаніе; Заданіе є фзрленъ и даденъ
на пълни тѣлесень на казателенъ гра-
даний сїтурд: и феда даде тана А-
наній сїтурд: и феда даде тана А-
наній сїтурд: и феда даде тана А-

ДЕЦІ,

аще, яко а дже то на наждаке, гимноги-
тер работи, който на практике много съ-
ди, на чадатаси, и на ближніх си, та-
ко бгъ ще за плати съкотъ, споредъ
работите на члвка-тъ; а не волица.

Члвче безъ божину; члвка-ти и ѿ съ-
вѣрата! и на ваша чесніхъ члвкъ?
И това ли ты нарічашъ, илай добріа че-
снъ, и почитанъ человѣкъ? И правдивіе,
достойна и чесна Ваша та вѣра?

Иаки мы, сего товали си три разбѣла,
ко е то, и ногато ты, утверждавши ты
оъ твоето мніє; сего не се отрицал,
божими, товали іе найдобрата вѣра;
таковъ ли віе чесній человѣкъ? правили-
ши се Вашите достойніства, и чесно-
стъхъ?,, Не, ты возражавши; т-е, Не
разбрѣшишъ ти; по-думише паковъ чес-
нія члвекъ другъ, а, не ти; а въ раз-
бѣрамъ повече, а, не иакто віе што
мыслите со на вика та Ваша. Азъ, ик-
ричамъ: сноговъ чесренъ члвкъ, којто
и споднико добрѣ вишчише свой ближ-
ностыри; който си почита вѣратъ, и-
прави добростики путь, и избегнүвъ вси-
ни путь въ зло-то; така сіва вѣдени и-

⇒ Члвкъ

тепловѣкъ и предъ на горскіи псе
БГА и Всегда и на вѣрѣ о -
пришествіе че буде спо-
коенъ во-мѣстѣ то ходити.
и проходити. да и бѣ и х
и при бѣ и то же